קפטן אינטרנט

מוסף הארץ למולטימדיה

גיליון מס' 5
8.4.97

יום בחיי הכובען המטורף

בשביל האיש הזה, מנהיג חבורת האקרים יוקרתית, פריצה לתוכנות היא אתגר. עבור תעשיית המחשבים, האיש הזה הוא סיוט של 15.5 מיליארד דולר בשנה (Wired, עמ' 12)

תצלום: כרמית שי

ב־9:15, בבוקר יום ראשון האחרון, כבו האורות באולם הכנסים של דן פנורמה ומשלושת מסכי הענק דיבר ביל גייטס, מנכ"ל ונשיא מיקרוסופט, אל האנשים שלו בישראל. גייטס דיבר על האתגרים והאסטרטגיה לשנה הקרובה. האירוע המשמה היה "יום המפתחים", שנחגג בכל העולם ב־19 במארס, במסגרתו [illegible] מיקרוסופט את טכנולוגיות התוכנה החדשות שלה ואת סדר[illegible] הפיתוח החדשים. בכל העולם התכנסו אנשים באולמות וצפו בביל גייטס על מ[illegible]ענק. זה הבוס שלהם, האיש העשיר בעולם, האח הגדול. גם בי[illegible]

עכבר הכפר

יש מישהו בבית? מראיין: יש לנו כמה שאלות אליך מהרשת. אלן גינזבורג: אה, אז באמת יש

שם מישהו? כל הכבוד (אלן גינזבורג, שמת בשבת, בראיון ל"ווירד")

מה היתה השאלה? "מחשבים הם חסרי תועלת. הם נותנים רק

תשובות" (פאבלו פיקאסו).

פקידי הפנטגון, למשל – "האנשים שהקימו את האינטרנט, ש'היו שם קודם' (לפני עיתון 'הארץ') באמת חשבו שהם בונים תרבות אלטרנטיבית שתתבסס על דמוקרטיות מוחלטת והעדר היירכיה אוטוריטטיבית" ("העיר", 4.4.97)

"עד שנת 2000 המחשבים יחליפו לא רק את עובדי הייצור, אלא גם את המנהלים והמזכירות. על פי הערכות, רק עשירית מהאוכלוסייה תעבוד, וכל השאר יקבלו כסף כדי לוותר על משרתם" ("טיים מגזין", 1966)

שברו את הכלים "בהתחשב בכל הטרדות והקשיים שעברו עלי בשבועות האחרונים עם המרצים של מיקרוסופט, אני לא

יכול שלא להיזכר במנהל קבוצות הבייסבול, קייסי סטנגל, שהדבר היחיד שהיה לו להגיד לאחר שצפה במשחק של קבוצת המטס הניו יורקית היה: 'מישהו פה יודע בכלל לשחק את המשחק'? (מארק קלנר, "וואשינגטון טיימס")

ותחשבו על זה "בשוק הבריכיים התותבות אפשר לפתח סרפר־ברך, שמי שהיא תושתל בו ינצח בלי בעיה בכל מירוץ ל־100 מטר. בשוק התותבות הקוגנטיוויות ניתן יהיה לפתח חלקי חילוף למוח, שיאפשרו לחשוב בצורה סרפר אינטליגנטית. אנחנו לא חוששים לאפשר למישהו ללכת מהר יותר, אז למה אנחנו מזדעזעים מטכנולוגיה שתאפשר לחשוב טוב יותר?" (הנרי מסאלין, מפתח תוכנה לאינטואיציה מלאכותית)

שלום, כאן הקפטן שלכם

"משוגעים, תרדו מהגגו!", מהדהדת קריאתם הווירטואלית של מיליוני משתמשים מכל העולם, שבסך הכל ניסו לדלות פיסת אינפורמציה מתוך ערימת השחת שנקראת אינטרנט ונאלצו להוריד כל מיני תוכנות משונות של תלת ממד, ומיד אחר כך להוריד עוד איזה פלאג אין אקזוטי שיגרום להם לפעול ולאחר שעתיים של המתנה, שבמהלכן השליך אותם המחשב מכל המדרגות, גילו שהורידו בטעות את הגרסה הישנה (למרות שהוצגה כחדשה) ואין ברירה וצריך להתחיל הכל מהתחלה, כל זאת בתנאי שהצליחו לזכור בדיוק באיזה תיק נשמרה כל תוכנית.

הקריאה, שהופנתה אל חברות המולטימדיה והמתכנתים, נשארה ללא מענה. אלה היו עסוקים מדי בלתכנן אתרים חדשניים שלוקח שעות להיכנס אליהם. מה אכפת להם מהמשתמש, הם יושבים על קווי T1 עצומים ומשתמשים במחשבים חזקים יותר משמשון הגיבור כשרוב המשתמשים בעולם עובדים עם מחשב של 8 מגהבייט ומודם 14.4 קילובייט, ציוד שמצריך המון סבלנות. כולם יודעים שיש המון דברים ממש נהדרים באינטרנט ושהם לא יוכלו לראות אותם.

זהו אחד הגורמים המונעים מהרשת להפוך לכלי עממי של ממש. "העילית הדיגיטלית", כפי שמכנים הפרשנים את התעשייה, מקדמת ביד שמאל את האינטרנט מבחינה טכנולוגית וביד ימין דוחקת אותה לפינה ומציבה אותה ככלי "למביינים" ולעשירים בלבד.

"מה עושים, קפטן", שואלים המשתמשים, "שנעזוב את האינטרנט המשעממת הזו ודי? לחכות אנחנו יכולים גם בקופת חולים". "מה הם רוצים, קפטן", טוענים מהצד השני אנשי המדיה, "שנדרוך במקום רק כי אנשים לא קנו נעליים מתאימות?"

הקפטן שלכם מגרד במצחו, נזכר במודם ה־9,600 הישן, מחייך ומצית מקטרת. סוגיה, הוא אומר לעצמו, סוגיה נכבדה. צודקים אנשי המדיה שמנצלים את מה שמציעה להם הטכנולוגיה, טענות חזקות יותר היו מופנות כלפיהם אם לא היו עושים כך. אבל צודקים גם המשתמשים: לחכות אפשר גם בקופת חולים.

יש עוד הרבה דברים שאפשר לעשות בקופת חולים ואי אפשר לעשות באינטרנט. למשל, לשאול מי אחרון בתור. מצד שני, יש הרבה דברים שאפשר לעשות באינטרנט ואי אפשר לעשות בקופת חולים. מה? תשאלו את

הקפטן שלכם

עורך: דרור פויר. סגנית עורך: נטע גורביץ. עיצוב: נעם תמרי. מערכת: עידו אמין, איתן בוכולד, אייל ברוך, מוטי גלילי, ימי גליק, שלומציון קינן, נמרוד קרת, מיכל רוזת, בני רן, אודיה שביט, קפטן אינטרנט.
איורים: נעם נדב. השם והלוגו "קפטן אינטרנט" הם סימן רשום של עיתון "הארץ" כל הזכויות בעברית של המהדורה המודפסת והמהדורה האלקטרונית של Wired שייכות לעיתון "הארץ" כל הזכויות שמורות.
עורך אחראי: דב אלפון. כתובת המערכת: עיתון "הארץ", רחוב זלמן שוקן 21, תל אביב 61001 טלפון: 03־5121755 פקסימיליה: 03־5121753 דואר אלקטרוני: captain@haaretz.co.il
המהדורה האלקטרונית של המוסף "קפטן אינטרנט" עולה מדי שבוע באתר של הקפטן: http://www.haaretz.co.il/captain. הכתובות המומלצות מרוכזות מדי שבוע באתר־העל "נטקינג": http://www.netking.com/captain. המהדורה האלקטרונית של Wired מתעדכנת מדי יום באתר: http://www.hotwired.com
השער – תצלום: Wired.

קדימה אוכל

שיטוט באתרי האוכל ברשת מאשש כמה אבחנות:

1. אנשים מעדיפים לדבר על זה
2. אנשים רוצים דודה
3. ישראל במצב לא משהו

ריקי כהן

כשזה מגיע לאוכל, צריך דודה. אצל הדודה שלי, יגיד לכם כל אחד, הכי טעים בעולם. גם ברשת קלטו את מצוקת הדודה והחליטו לעשות מעשה. הסופר־דודה הווירטואלית הראשונה היא גידג'ט (Gidget), דמות מצוירת, שנראית כאילו יצאה מפרסומות קאלט אמריקאיות של שנות השישים. פועלה המבורך בנט הוא הענקת סעד רוחני למאותגרי בישול.

כותרת בעמוד השאלות של דודה גידג'ט היא: "תשאלו את גידג'ט, היא יודעת!" והיא באמת יודעת המון. יש לה תשובה לכל הקושיות הטורדניות האלה, כמו "למה אנשים מוסיפים מלח למים רותחים שמבשלים בהם?", "איך מונעים מהאומלט מלהידבק למחבת?", "כמה זמן צריך לבשל ביצה?", "איך מכינים רוטב שום מוקרם?", "מה זה אויסטרים בנוסח מוסקווה?", "למה המרנג שלי נמס לפעמים?" וכהנה וכהנה. מאחורי הפסבדונים החביבים מסתתרת מורה בשם שרה וויטנברג (משלנו, אלא מה). "בישול זה נפלא", היא טוענת, "זה כמו ניסוי מדעי". מתכוניה האהובים ביותר הם עוף במרסלה, סלטי גורמה ולחם מבצק בירה. גידג'ט שלה היא דודה טולרנטית. ברוחב לב היא עונה גם למר סטון מקליפורניה, שמקטר שידידיו מבקשים ממנו שוב ושוב לבשל להם מאכלי חנוכה מסורתיים, רק בגלל שהוא יהודי. "מה זה בעצם מאכלי חנוכה?" הוא שואל, "גפילטע פיש? מצה־בולז? לא חשוב, העיקר שזה לא יהיה כבד קצוץ".

במרחק קליק אחד היה מוצא מר סטון שפע של מתכונים, וליתר דיוק 10,000, בתוך מנוע חיפוש יעיל להפליא. כמעט כל מלה מהלקסיקון הקולינרי העולמי שתוכנס לסרצ'ר תניב מאות מתכונים. כמה מהם בוודאי ישמחו את חבריו.

שני אתרי המשנה האלה חוסים תחת אתר אוכל ענקי שנקרא "יאם יאם", וסמלו סמיילי צהוב. מהאתר הזה אפשר גם להוריד תוכנה לעיבוד מתכונים לחלונות. אם מר סטון אינו מקפיד על כשרות, הוא ימצא שם, למשל, כ־500 מתכוני פירות ים. בחג הבא הוא כבר יוכל להגיש שרימפ מקולפים ברוטב תפוזים וג'ינג'ר או בנוסח צ'ופ סואי, ובטוח שכולם יעריכו אותו על כך.

בואו נדבר על עוף במרינדה

שיטוט על בטן מלאה באתרי אוכל מאפשר עוד אבחנה־שתיים על שפים חובבים. קודם כל, האגו שלהם טמון בעיקר בדברים כמו המרקם הקטיפתי של פטה הסלמון שהם רקחו לאחרונה, וחוץ מזה, הקרדיט חשוב להם מאוד. באחד הפורומים לבישול, פורום ביף סטרוגנוף, מתווכחים כבר שבועיים כ־14 איש על הגרסה הנכונה לסטרוגנוף, ומנדבים לכל מזדמן את מתכונם. אליזבת מקנדה (עם חזק מאוד בגסטרונומיה ברשת), טוענת שהמתכון של סבתה עליה השלום הוא המתכון המדויק והרשמי. "אין קיצורי דרך", היא מזהירה, יש לבשל אותו במשך שעות, אבל התוצאה היא הטובה ביותר שבאה לחכה. "לי יש מתכון קצת שונה", עוקץ אותה שון מקנטאקי, וצולל לזכרונות הביף סטרוגנוף, הספיישל של אמא בטיולי קאמפינג. האתר הגדול של פורומים וצ'טים לבישול נקרא Cooking Cybermom, והוא כולל פורומים שונים, למשל למאכלי קדירה, לעוף במרינדה, למאכלים יווניים, חמוצים וכו'.

דבר נוסף שאפשר ללמוד על שפים חובבים למיניהם הוא שהם אוהבים לעשות את זה בחברה. קחו למשל את מתחזקי האתר dinner co־op. מדובר בקבוצה וולנטרית בת 15 איש מפיטסבורג, המגדירים את עצמם: "אוהבי אוכל, בישול ובעיקר אכילה". מדי שלושה שבועות הם עורכים מרתון בישול בן חמישה ימים, המתקיים בכמה מקומות באזור. המשתתפים הם פורום חובבים שהתגבש במשך השנים, בין היתר דרך הנט. המכותבים מקבלים הודעה מראש על מועד ומיקום האירוע, ואם הם נרשמים הם זוכים לבישל של ארוחות מפוארות בצוותא עם עוד חמישה עד שבעה בשלנים אחרים. הם יכולים גם להביא אורחים. ובסוף הם פשוט זוללים. פועלם בנט לא פחות מפואר: האתר שלהם שייך לסוג החביב שעושה בשבילך את העבודה. יש בו מאות לינקים לאתרי אוכל נבחרים בווב, מחולקים לפי נושאים: מתכונים, מחקרים, קבוצות דיון, חנויות און־ליין, מגאזינים, עמודי בית של בשלנים חובבים, מסעדות ואתרי ענק של חברות מסחריות. בגדול, זוהי גם חלוקת הנושאים בתחום האוכל ברשת.

הלינק הכי שווה באתר שלהם הוא לאתר שנקרא The Gourmet World. הוא שייך לחברה מסחרית בתחום הבידור אמנם, אבל יש לו המון יתרונות: הוא מוגש בכל השפות בעולם כמעט (כלומר אין עברית), כולל ערבית וסינית, והוא מכיל אינפורמציה כה רחבה, שקשה לסרוק אותו בסיבוב אחד. דוגמאות? אתרי שפים מכל העולם, סגנונות בישול של כל לאום בגלובוס, תפריטים, טיפים, חנויות אוכל על פני הגלקסיה ומסעדות, וזה רק קצה הקרחון. הוא מספק לינקים לאתרי חובבים מוצלחים במיוחד, אותם אתרי בית של אלה שפיתחו את ההובי שלהם לדרגת אומנות, אבל רק בעולם הווירטואלי. סאלי, מאוהיו, לא יכלה להרשות לעצמה לפתוח מסעדה אמיתית, כי הבנק לא נתן לה הלוואה. היא פתחה את מסעדת חלומותיה ברשת, עם האוכל והיינות שתמיד רצתה להגיש, ועם ביקורות של גולשים שמעולם לא אכלו אצלה דבר.

לאחר שעלית לדרגת שף חובב, שמכיר כמה ספרי בישול עד לרמת ביצוע מרשימה, וכשהחברים שלך יודעים שיש לך כמה ספיישלים שאסור להחמיץ, הגיע הזמן לעלות מדרגה. אין שף ביתי שלא מפנטז על היום בו יגיש ליקיריו גרסה משלו למנה יומרנית ממסעדה שהוא אכל בה, וקינא כל הדרך למחבת. האתר You Asked For It! מבין את המשאלה הזו, ומספק מתכונים ממסעדות בכל העולם, לפי הביקוש. מהמכתבים שמתפרסמים בראש המתכון מתקבלת תמונה של החוויות הקולינריות שהשאירו את חותמן על תיירים ברחבי הקוסמוס. ג'יימי מרטינסון מסן פרנסיסקו לא מצליחה לשכוח את טעמם של פנקייק אבוקדו נפלאים שאכלה במסעדת פרונט במונטריי, קנדה. טד מאנגליה עורג לצדפות בג'ינג'ר שאכל במסעדת ריג'נסי הוטל בניו יורק. כולם משתפים פעולה בשמחה, וטד וג'יימי משפרים ביצועים.

"אנחנו עובדים על זה"

אחרי השיטוט הכמעט משביע בכל העולם, כמה נעים לגלות שמצב אתרי האוכל הישראליים מעורר חשק לפצוח בדיאטה ארוכה. מדריך המסעדות של מטאדור הוא בעצם רשימה חלקית של מסעדות לפי קטגוריות באזור תל־אביב. מעלות כמו תפריט המסעדה, צילום שלה, מתכונים ופרטים על השף הם כנראה גדולים עלינו עדיין, אבל למי ששוקל הגירה זמנית או סופית לניו יורק, כדאי לבקר באתר total new york, שם ימצא את כל אלה תחת מערכת מורכבת של מידע על אוכל בתפוח הגדול.

"המון אנשים עובדים עכשיו על הכנסת מסעדות ישראליות לרשת", אומר אחד האנשים הבכירים ב"וואללה!", "זה קטע חם מאוד. אנחנו מקווים שיהיה שם גם כסף". באתר tel-aviv after dark מתנצלים כבר בערך חצי שנה שהאתר בבנייה, ולכן ייתכנו טעויות. באתר יש מנוע חיפוש למסעדות בתל־אביב, והמידע זהה בערך למידע הניתן ב"עכבר העיר". התוספת שלהם היא שורה בסוף העמוד המתארת את המסעדה מבחינה חיצונית, ואת סביבתה. במגאזין "בריזה", גרסת הרשת, יש מדור גורמה. הוא כולל בעיקר מאמרים על מסעדות בחו"ל מאת פרסונות מעולם המסעדנות. בשורות טובות יותר יש רק באתר האוכל של "ארטיק", המקומון הישראלי ברשת. בין היתר הוא מספק מתכונים, גם אם מעטים, בפורמט עיצובי מגרה, וגם מידע על חברות משלוחים.

לא ברור למה טייקוני גורמה מקומיים כמו אהרוני או אייל שני לא הקימו לעצמם אתר מקסים. הייצוג היחיד למגאזין אוכל ישראלי למשל, הוא גיליון ישן וחד פעמי של "על השולחן", מגאזין מצוין בדפוס, שברשת פשוט לא קיים. בינתיים, המסעדה המייצגת של ישראל בנט היא פרונטו האיטלקית מרחוב נחמני בתל אביב. האתר כולל תפריט של המסעדה, רשימת יינות, מידע על הצוות וכתבות מהעיתונות. אף מלה על מתכוני הבית.

לעומת זאת, הרשת בישראל היא כר פורה לצמיחתן של מחרוזות, גם בתחום הגסטרונומי: חברת אריגה פתחה לפיליס גלזר אתר שמוקדש אך ורק למאכלים מהתנ"ך. גלזר מוגדרת שם כאוטוריטה המובילה לענייני אוכל טבעי בארץ, אבל בתור אמריקאית גאה היא כותבת רק באנגלית, ואתר הבית לא מספק תרגום. חברות כמו תנובה, ויטה וטבעול מספקות באתרים שלהם מתכונים נחמדים וקלים להכנה, וכן טיפים לבישול נכון. אבל את זה כבר היה לנו לפני 20 שנה ב"ילדים מבשלים" של רות סירקיס. בשביל להכין "ביצה בקן" לא היינו צריכים לחכות עד שימציאו את הרשת.

WWW

התשובות של גידג'ט: http://www.yumyum.com/gidget/questions.htm

פורומים וצ'טים בענייני בישול: http://www.thecybermom.com/kitchen/kitchenhome.html

נובהגייט – אתר לינקים: http://www.novagate.com/novasurf/food.html

דינר קו אופ: http://dinnercoop.cs.cmu.edu/dinnercoop/other-links.html

עולם הגורמה: http://www.gourmet.com

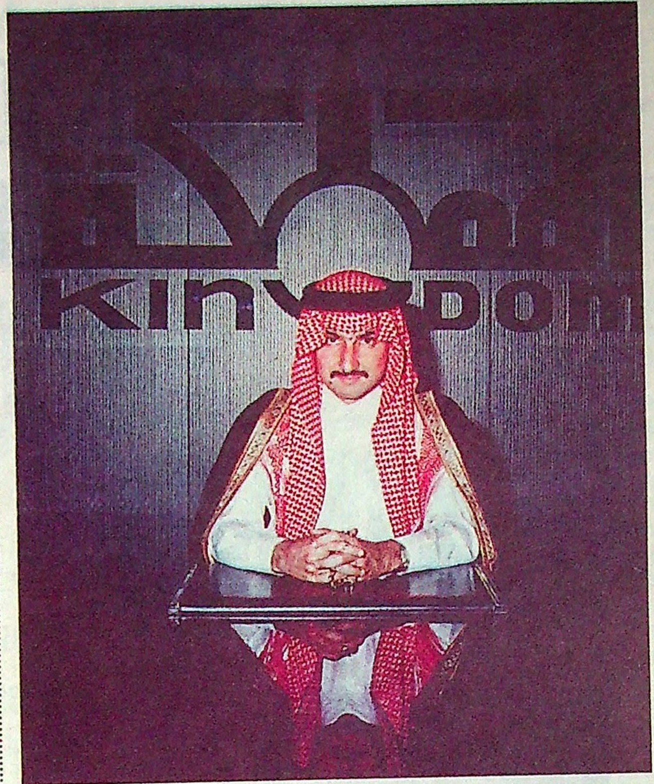
אתה ביקשת את זה!: http://www.epicurious.com/g_gourmet/g03_ask.html

ניו יורקים: http://www.pygmalion.com/ny.html

פיליס גלזר: http://www.ariga.com/visions/biblfood/phylbio.htm

ארטיק: http://www.artik.co.il/food.html

פרונטו: http://www.pronto.co.il/home.htm

הנסיך הסעודי איבן טלאל. חתיכת תפוח רכש לעצמו

בורחים מהספינה הטובעת

הצרות של אפל נמשכות

תוכנית הצמצומים של אפל, שהיתה אמורה לשקם את החברה, יוצרת בינתיים בעיות לא קלות. בשבוע החולף עזבו את אפל בעקבות גל הקיצוצים כמה מדעני מחקר בכירים. החברה נאלצה בתגובה לצמצם את מספר פרויקטי המחקר שהיא עורכת. ה"וול סטריט ז'ורנל" מסר כי שלושה ממדעניה הבכירים של החברה – דון נורמן, גורשראן סידהו ואלן קי[illegible] הגישו בשבוע שעבר את התפטרותם.

מקור באפל העריך, כי תקציב המחקר ארוך הטווח של החברה קוצץ מ־50 מיליון דולר ל־12 מיליון דולר. החברה הפסיקה כמה פרויקטים לטווח הארוך, כולל פרויקט שהתמקד בטלוויזיות הכוללות מחשבים אישיים.

למרות הקשיים שבהם נתונה החברה, ממשיך הנסיך הסעודי אל־ווליד איבן טלאל לרכוש את מניות החברה. איבן טלאל, בן דודו של פאהד מלך סעודיה, מחזיק כיום כ־5% ממניות החברה. ביום רביעי שעבר הוא רכש מניות ב־11.5% מיליון דולר.

רויטר

למכירה: קומפיוסרב במחיר מציאה

אמריקה און ליין עשויה לרכוש את מתחרתה העיקרית

המצב של אמריקה און ליין וקומפיוסרב, מתחרות ותיקות בשוק האינטרנט, לא ממש מזהיר. המניות של קומפיוסרב נמצאות בשפל מעורר דאגה. לאמריקה און ליין לא חסרות בעיות. החברה מתמודדת בחודשים האחרונים עם מספר גדול של תביעות, תלונות על התיישנות שירותיה, וטרוניות של לקוחותיה, שהתחברו באלפיהם בעקבות הצעה של זמן גלישה בלתי מוגבל ב־19.90 דולר לחודש, וגילו לתדהמתם שהספקית לא מסוגלת לעמוד בעומס. "אם ממש לא אכפת לכם", פנתה אמריקה און ליין ללקוחותיה, "אולי תפסיקו לגלוש לאיזה שבוע־שבועיים? או אולי תקיימו את פעולותיכם ברשת אחרי 2 בלילה?" הלקוחות התבאסו. המניות צנחו. המשקיעים נלחצו.

הישועה של שתי החברות עשויה לצוץ ממקור בלתי צפוי. המניות של קומפיוסרב עלו בשבוע שעבר לאחר שחברת ייעוץ להשקעות דיווחה כי אמריקה און ליין עשויה לרכוש את השליטה בקומפיוסרב, המתחרה הנצחית שלה.

על פי דו"ח של חברת ההשקעות הניו יורקית "וול סטריט סטרטג'יס", רכישת קומפיוסרב היא כרגע עסקה טובה עבור אמריקה און ליין בגלל הירידה בשער המניות של החברה. במחיר זול למדי יכולה עכשיו אמריקה און ליין לרכוש חברה עם מספר עצום של מנויים. השמועות בוול סטריט על אפשרות של רכישה העלו את שער המניות של קומפיוסרב ב־11.5%. גם שער המניות של אמריקה און ליין נהנה מעלייה נאה.

וול סטריט סטרטג'יס סבורה כי אמריקה און ליין, המבקשת להתרחב, תוכל ליהנות ממעמדה המבוסס של קומפיוסרב באירופה. "אמריקה און ליין מעוניינת לפעול באופן נמרץ באירופה. היא יכולה לעשות את זה בעצמה או באמצעות רכישה שכבר ביססה את מעמדה באירופה. תחושתנו היא כי תבוצע רכישה", אמר ג'י.אר סמית, אנליסט בוול סטריט סטרטג'יס. "גם מנקודת המבט של קומפיוסרב אפשרות של רכישה היא מאוד מושכת. בעולם האינטרנט מתקיימת מלחמה אכזרית, ואם אתה לא יכול לנצח אותם – עדיף שתצטרף אליהם", הוא הוסיף.

לדברי סמית, העיסקה בין שתי חברות האון ליין צפויה להיחתם בקרוב, ועשויה לבוא על סיומה בתוך חודש, או אף פחות מכך. מניות קומפיוסרב עשויות להימכר תמורת 14 דולר האחת.

הופכים עולמות בשבילך

אינטרנט דרך הטלפון אנחנו כבר רים. עכשיו – שיחות בינלאומיות דרך האינטרנט, גם לחסרי מחשבים

שתי חברות בתחום הטלפוניה הודיעו השבוע על פיתוח מערכות שיאפשרו לקיים שיחות טלפון בינלאומיות דרך האינטרנט, ללא צורך במחשב. תוצר נלווה של המערכת יהיה, כמובן, הוזלה משמעותית של המחיר. חברת הטלפון האמריקאית גלובל לינק הודיעה כי בכוונתה ליצור שירות בינלאומי להעברת שיחות טלפון באמצעות האינטרנט, שיוריד את מחירי השיחות בעד 90%. המערכת, שעלות הקמתה תסתכם ב־300 מיליון לירות שטרלינג, תיקרא Global Internetwork. היא תפעיל את שירות האינטרנט הראשון שיקשר בין שני טלפונים, ולפיכך המשתמשים בה לא חייבים להיות בעלי מחשבים.

המערכת תתחיל לפעול בעוד פחות מחודשיים, בין השאר בארה"ב, יפאן, בריטניה, צרפת, גרמניה, דרום אפריקה, הונג קונג, אינדונזיה ודרום־קוריאה. המערכת החדשה תנסה לזעזע את מה שגלובל לינק מכנה ה"שליטה החונקת" וה"בירוקרטיה הדביקה" של חברות הטלקומוניקציה הגדולות.

המערכת עוקפת את ההוצאות הכבדות של חברות הטלקומוניקציה ב"שני הצדדים" של השיחות הבינלאומיות. היא תעביר גם פקסים, תקשורת נתונים ושידורי וידאו (תמונה וקול). המערכת יכולה לפעול גם בין שני מחשבים. "לקוחות גלובל לינק האמריקאית יוכלו לערוך שיחה פשוטה לכל אדם, בכל מקום בעולם, בעלות פחותה בהרבה מזו של עלויות השיחות הבינלאומיות הרגילות", נמסר מהחברה. השיחות יוסבו מסיגנלים אנלוגיים לסיגנלים הדיגיטליים AMD, שיועברו באמצעות רשת האינטרנט לכל מקום בעולם. החברה הוסיפה, כי איכות השיחות – שהיא בדרך כלל בעייתה של תקשורת מהסוג הזה – תהיה זהה, או אף טובה יותר, מאיכותן של השיחות המועברות כיום דרך לווין, וטובה הרבה יותר מהשיחות שהועברו דרך הדור הראשון של טלפוניית־האינטרנט.

גם חברת לוסנט טכנולוג'יס פיתחה מערכת חדשה, המאפשרת למתקשרים

קפטן, הצילו!

לקפטן שלום,
איפה אני יכול למצוא אתרי VRML ועולמות וירטואליים (שעובדים עם מודם 14,400)?

תודה, עמיתי כץ

הקפטן משיב: רשימה מקיפה של אתרי מציאות מדומה, הסבר קצר למתחילים והפניות למקורות נוספים ניתן למצוא באתר http://weblynx.com.au/guide.htm.

שימוש במודם 14,400 יוביל להמתנה ממושכת בשל כמות הנתונים הרבה הכרוכה בגרפיקה ברמה גבוהה. סבלנות היא מילת המפתח ברשת, ואלו מאיתנו שעדיין עובדים בקצב 14,400 יודעים זאת טוב יותר מכל אחד אחר.

●●●

הי קפטן
היכן אני יכול למצוא תוכנות ג'אווה עבור ההום פייג' שלי?

אורי ישראלי

הקפטן משיב: אתר מצוין המכיל דוגמאות רבות לשימוש בג'אווה באתרים ניתן למצוא ב־http://www.gamelan.com.

תוכל למצוא באתר תפריטים מסוגננים, מונים, שעונים, תאריכונים ופריטים שימושיים נוספים.

●●●

קפטן יקר,
התוכל בטובך לומר לי מהי הכתובת של מוזיאון השואה בוואשינגטון?

עדה

הקפטן משיב: כתובתו של מוזיאון השואה בוואשינגטון היא: http:www.ushmm.org

●●●

לקפטן אינטרנט שלום רב
בגיליון שעבר קראתי על אתר התכתבות שאפשר להוריד ממיקרוסופט. אני לא כל כך טוב בלהוריד דברים ולסדר אותם אז רציתי לשאול אם יש איזשהו אתר שאני ובן דודי שגר בחו"ל נוכל להיכנס אליו ולהתכתב.

בתודה, אוהד דונסקוי

הקפטן משיב: לא ניתן לדבר באינטרנט על ידי התחברות לאתר, יש צורך בתוכנה מיוחדת. עקוב אחר טיפ השבוע שלנו ולמד אחת ולתמיד את תרגולת הורדת והתקנת תוכנה. לא הצלחת? נסה להיעזר בחבר. כתובתה של התוכנה: http://www.microsoft.com/netmeeting או הבט בשאלה הבאה עבור תוכנות לחלונות 3.x.

●●●

טיפ השבוע:

קוראים רבים פונים אלינו בטענה כי אינם יודעים איך להוריד תוכנות ברשת. לא יקום ולא יהיה! אתר מצוין להורדת תוכנות הוא: http://www.hotfiles. com, אך חשוב מכך: הוא מכיל הוראות מפורטות שלב אחר שלב כיצד להוריד תוכנות, לפתוח אותן ולהתקינן בכונן. ההוראות שתקבלו יעזרו לכם לבצע פעולה פשוטה זו מכל אתר אחר בעתיד. לכן, אל תתעצלו ופנו היישר ל־http://www.hotfiles.com/easyguide/ יותר לא יתקבלו תלונות בנושא!

ראיתי את תשובתך בנוגע ל־Netmeeting, אך ניתן להוריד את התוכנה רק בגרסה לחלונות 95, שאין לי למרבה הצער. האם יש משהו לחלונות 3.11?

יונתן.

הקפטן משיב: בהחלט יש! חברת VocalTec הישראלית מציעה מוצר מצוין בכתובת http://www.vocaltec.com. ניתן גם להוריד את CoolTalk של נטסקייפ התומך גם הוא בחלונות 3.x.

●●●

קפטן שלום!
כאשר אני שולח דואר אלקטרוני הייתי מאוד רוצה שכאשר אני משבץ גרפיקה וצבעים הם יישארו גם אצל מקבל הדואר. השאלה הנשאלת היא איך? איך שולחים דף WEB בדואר אלקטרוני – ושיישלח בשלמותו מבלי שיהיה צורך לשלוח את קובצי הגרפיקה בנפרד.

איתי לוין

הקפטן משיב: תוכנת הדואר הטובה ביותר כיום לכתיבת הודעות ב־HTML (גרפיקה, טקסט מעוצב) שייכת לנטסקייפ קומיוניקייטור (www.netscape.com). גרסאות קודמות של נטסקייפ ידעו להציג את ההודעה אולם רוב תוכניות הדואר האחרות לא יציגו אותה כיאות אלא יקבלו את קבצי הגרפיקה כ־attachment.

●●●

קפטן יקר,
רוב הזמן אינני מצליח להתחבר לאתר "הארץ", בפעמים הנדירות שבהן אני כן מצליח מכוסה המסך בסימנים מוזרים. אולי חסרה לי תוכנה לקריאת עברית? אני משתמש בנטסקייפ 3 ר"2 על שני מחשבי מקינטוש נפרדים.

אליעזר רבינוביץ'

הקפטן משיב: לגבי בעיית ההתחברות עליך לפנות לספק האינטרנט שלך (במקרה שלך – האוניברסיטה) ולבקש עזרה ממוקד השירות.

עברית למק (ול־PC) ניתן למצוא בכתובת http://www.yellowpages.co.il/dapaz/font.html

●●●

הי קפטן
אני בונה אתר וברצוני להשתמש בעברית (לא כתמונה). איך אני עושה זאת? באיזה פונט? עם איזו תוכנה?

תודה, עומר.

הקפטן משיב: עומר היקר, קפוץ לביקור באתר של סנונית – http://www.snunit.k12.il/heb_ew.html, תמצא שם כל מה שרצית לדעת ולא העזת לשאול. כמו כן, עבור קוראנו הנאמן עמרי השואל לגבי כתיבת עברית בנטסקייפ Gold, אתר זה יספק לך תשובה.

●●●

לקפטן שלום,
האם אתה יודע היכן אני יכול להקים אתר בחינם?

תודה ולהתראות,

רב

הקפטן משיב: רב היקר, רוב ספקי האינטרנט מאפשרים למנוייהם להקים דף אישי בחינם, פנה לספק איתו אתה עובד וברר איתו את הנושא. עבור אתר מסחרי או אתר אישי בסדר גודל רציני תיאלץ בדרך כלל לשלם.

תצלום: יואב רוקאס

יוסף חרמוש, אליהו אפרת ואבנר פלג (מימין לשמאל) שירתו יחד בצבא, באחת מהיחידות הסודיות האלה של הגאונים. הם השתחררו, וממש כמו במודעות של מפעל הפיס, הקימו חברת סטרט־אפ וקראו לה "אפיקס טכנולוגיות". אבנר הוא הנשיא, יוסי הוא המנכ"ל ואליהו הוא סגן נשיא לפיתוח עסקי. החברה מתעסקת בפיתוח ושיווק פתרונות בתחום הווידאו הדיגיטלי והאינטראקטיבי. סיפור ההצלחה הגדול הראשון של אפיקס יהיה ככל הנראה ה־"V־Active", טכנולוגיה המאפשרת קישור מתוך סרט וידאו. זהו מעין היפר־וידאו, המאפשר לעורך וידאו, מפתח מולטימדיה או בונה אתרים, לסמן נקודות חמות על גבי הסרט, ממש כמו שורות הלינקים על עמוד טקסט, מהם אפשר לצאת לכל מקום; סרט חדש, טקסט או כתובת ברשת. מי שרצה לעשות את זה עד עכשיו נאלץ לעבור פריים אחרי פריים. הטכנולוגיה החדשה הופכת את כל העניין לפשוט הרבה יותר. במקביל, תשולב ה־V־Active בתוכנת הווידאו RealVideo של Progressive Network. V־Active היא המצאה חביבה ולא יקרה במיוחד (295 דולר לגרסה הביתית ו־695 דולר לגרסה המקצוענית יותר), המאפשרת לכם, למשל, לצבוע בסרט החתונה שלכם כל אחד מהאורחים. לחיצה עליו תראה בדיוק את סכום הצ'ק אותו הביא, פרטים על משפחתו, סרטון קצר מהחתונה הקודמת או כל פרט שתרצו.

להשתמש בטלפונים רגילים או בפקסימיליות להעברת שיחות באינטרנט. המערכת מכונה "לוסנט אינטרנט טלפוני סרוור SP". החברה ציינה, כי MCI, פראנס טלקום ו־GTE מתכוונות לנסות את המערכת החדשה.

אם יצליח הניסוי, המערכת החדשה תהפוך את טלפוניית האינטרנט מגימיק חביב לטכנולוגיית טלפון לגיטימית, ובכך תגדיל משמעותית את פוטנציאל השוק של שיחות טלפוניות דרך האינטרנט.

לוסנט טכנולוג'יס מסרה, כי המערכות יכולות לפעול בכל רשת ציבורית להעברת שיחות טלפון ברשתות נתונים, דוגמת האינטרנט. המערכת תאפשר לספקי אינטרנט, חברות כבלים, וחברות טלפון להתחרות בשוק השיחות הבינלאומיות המסורתי. החברה ציינה, כי ניתן יהיה להשיג את המערכות החל ברבעון השלישי של '97.

יותר מדי אנגלית

הצרפתים ממשיכים לנהל קרבות אבודים

צרפת קבלה על כך שאתרי האינטרנט של האיחוד האירופי משתמשים יתר על המידה באנגלית, וטענה כי צריך לעשות שימוש בכל 11 השפות הרשמיות של האיחוד.

"צרפת סבורה שיש לכבד את הגיוון הלשוני באיחוד האירופי, אחד הדברים המעשירים ביותר באיחוד", ציין שר החוץ הצרפתי, ארווה דה שארט, במכתב ששלח ב־25 במארס לז'אק סאנטר, נשיא הנציבות האירופית. "מסיבה זו, נדהמתי לראות שאתרי האינטרנט של הנציבות מעדיפים לעשות שימוש בשפה האנגלית", הוא הוסיף. תוכן המכתב נמסר במסיבת עיתונאים על ידי דובר משרדו של דה שארט.

דה שארט ציין במכתבו כי יהיה "אסיר תודה" אם סאנטר יוודא ש־11 השפות הרשמיות של האיחוד "זוכות לכבוד באופן מעשי". הוא ביקש שצרפת תקבל מידע על המאמצים לפתח "רב לשוניות באינטרנט". לא נמסרה תגובה מיידית של פקידים באיחוד האירופי.

בצרפת נחקקו חוקים, שכמעט ואינם נאכפים, בניסיון לצמצם את השפעתה הגוברת של השפה האנגלית במדינה. נראה כי מכתבו של דה שארט הוא הניסיון הראשון להיאבק בשימוש בשפה האנגלית באינטרנט.

ארגון צרפתי לא ממלכתי עתר לבית המשפט, כדי לאלץ את השלוחה בצרפת של מכון לוריין לטכנולוגיה לפרסם את אתר האינטרנט שלה בצרפתית. הדיון המשפטי בנושא יתחדש ב־28 באפריל.
איי־פי

לא פלופ, הפלופי

קברו אותו והוא חי

גם בעידן הסי.די רום, מוסר המחקר הראשון של דאטהקווסט, ההערכות על היעלמות כונני הפלופי היו מוקדמות מדי. למעשה, היתה עלייה של 10.3% במספר כונני הפלופי שנמכרו בכל רחבי העולם ב־'96 לעומת '95. העלייה הסתכמה ב־89.6 מיליון דולר. מאחורי הגידול עומדים המחירים הנמוכים של הכוננים ותחושה של המשתמשים כי מחשביהם צריכים לכלול כונני פלופי, אומרים מומחים.

פיל דווין, סגן נשיא והאנליסט הראשי בתוכנית אחסון המחשבים של דאטהקווסט, צופה כי כונן הפלופי ימשיך להיות נפוץ כל עת שלא תהיה לו חלופה שאינה יקרה יותר. הוא מייחס את חייו הארוכים של כונן הפלופי בלעדית לאסטרטגיית המחירים התחרותית של היצרנים. בעוד מוצרים כמו כונן זיפ עולים כ־150 דולר, מחירו של הפלופי הממוצע נמוך מ־20 דולר. דווין מסר, כי מיטסומי אלקטרוניקס ו־TEAC זכו לפלח השוק הראשון והשני בהתאמה בשוק כונני הפלופי.

בנוסף למחירם הנמוך, כונני פלופי עדיין נחשבים חלק סטנדרטי מחבילת המחשב האישי, ואילו כונני הזיפ טרם זכו ל"מעמד" כזה, אומר דווין. דניאל קונסטלר, אנליסט בג'י. פי מורגן, מגדיר את את כונן הפלופי כ"מסורת". הוא מצביע על כך שהתחרות בין כונני הפלופי לכונני הזיפ אינה תחרות של "או זה או זה" משום שרוב המחשבים האישיים יכולים לאחד את שניהם. למרות זאת, הוא צופה שבשוק המחשבים הניידים יירדו מכירות כונני הפלופי בצורה חדה.

שיווק אגרסיבי

הבאנר הקטן בתחתית המסך לא מספק את מיקרוסופט, שהכריזה על טכנולוגיית פרסום חדשה בווב: פרסומות על מסך מלא

MSNBC מציגה טכנולוגיה שתאפ־

המשך בעמ' 8

הוא עוד ידחוף לכולנו

החברה המובילה בתחום טכנולוגיית הדחיפה, פוינטקאסט, הכריזה כי היא פותחת את שעריה בפני ספקים קטנים. עוד מעט תוכלו למצוא, לצד "טיים" ו־CNN, גם את אריק לי, קיבוצניק מעין־דור

עידו אמין

ספירת גולשי האינטרנט שנערכה כאן בשבוע שעבר מעניינת מאוד פרסומאים, המשווים את המספרים לרייטינג של הטלוויזיה, כדי להחליט האם הגיע הזמן לפרסם באינטרנט. יש בכך אפליה המבטאת, במקרה הטוב, חשש מן הלא נודע: הלא אותם פרסומאים ממש לא נתנו מעולם לחוסר הנתונים לעכב את הקמפיינים האדירים של לקוחותיהם בטלוויזיה, וזאת למרות שבישראל אין בכלל מנגנון מסודר של רייטינג כמו בארה"ב. אז עכשיו, כאשר מדברים על "אינטרנט נרחפת" (ראו "לא צריך ללחוץ", "קפטן אינטרנט", 1.4.97) שתדמה יותר לטלוויזיה, ושואלים מה כדאי לעשות – לפרסם באינטרנט או לא – רגע, יש לי רעיון יותר טוב: אולי כדאי להיות תחנת טלוויזיה באינטרנט? הרי עדיף תמיד להיות בין הדוחפים מאשר בין הנדחפים.

זו לא בדיחה אלא דו"ח על רעידת האדמה הבאה באינטרנט. לא שטכנולוגיית הדחיפה ירדה מסדר היום – היא עדיין מאיימת להפוך את האינטרנט לטלוויזיה, את הגולשים למזופזפים ואת "בטטות הספה" ל"בטטות העכבר" הבוהים ב"ערוצים" שהם "מנויים" עליהם, מתוך מבחר דל. אבל ייתכן שמעז ייצא מתוק, ולא מדובר בהכרח במכת מוות ליזמים הקטנים והרעננים שהביאונו עד הלום. להיפך – אם אתה בעל אתר, ולו גם קטן ויצירתי, מוצעת לך הזדמנות להפוך לאתר "נדחף", ובעצם, למעין "תחנת שידור" בין רבבות תחנות שידור זעירות שיעניקו טעם חדש למושג "תקשורת המונים".

ההצעה הזו מגיעה מחברת פוינטקאסט, המובילה את ענף הדחיפה עם 1.7 מיליון מנויים. עד כה "דחפה" פוינטקאסט למאות אלפי מנוייה בעיקר תכנים של אמצע הדרך כמו CNN, "ניו יורק טיימס", עיתוני "טיים לייף" ו"ווירד". אבל לאחרונה פתחה פוינטקאסט את השערים בפני ספקי מידע בינוניים וקטנים, וזו רעידת אדמה חשובה יותר מעצם החידוש שבטכנולוגיית הדחיפה.

כמה קטנים? מאוד. למשל, אחד מספקי המידע שיצטרף לשורת ענקי התקשורת הנ"ל הוא קיבוצניק ישראלי, אריק לי. לי, מקיבוץ עין־דור, בקרוב מעצמת תקש[...] בינלאומית, מחלק את זמנו בקיבוץ עין־דור בין הרפת, מפעל הכבלים של הקיבוץ (בו הוא מתכנת מיני מחשב) ואתר אינטרנט שנוי במחלוקת.

האתר שהוא עורך ואשר ישודר או יידחף בקרוב על ידי פוינטקאסט הוא "ביבי־ווץ'" ("משמר הביבי"), אתר שבועי פולמוסי התוקף את מדיניותו של ביבי נתניהו. [...]יק הוא ספק מידע מהסוג שהביא את האינטרנט עד הלום: לצד הביקורת החריפה שבאתר הוא מציג תמונות של האשה והילדים. כן, כל זה יכול להיות בקרוב תוכן ה"שידורים".

משפחתו של בעל תחנת השידור "ביבי־ווץ'" מקיבוץ עין־דור כפי שנצפתה בחופשה בקאן

גם לכם יש אתר? אתם יכולים להיות באוויר. בתוך שבועות מספר פוינטקאסט תיתן לכם "משדר" וירטואלי והוראות איך להפעילו, איפה למקם אותו ואיך לנסות ארתו. תנאי המינימום: האתר צריך להתעדכן לפחות פעם בשבוע, לא יותר מ־150 ק"ב, ואין הגבלה על מספר המאמרים כל עוד תוכנם רלוונטי לקהל צרכני פוינטקאסט. זו הגדרה רחבה: כשמדובר בכמעט 2 מיליון בני אדם, בטוחני שלכל הגנבה, יציאה וקטע, מוזרים ככל שיהיו, מצפה אי שם קליינט שרק מחכה שידחפו לו אותם.

http://www.ariga.com/bibiwatch

האינטרנט ב-0 דולר ליום: דיסק להשכרה

זוכרים את הימים שבהם 10 מגבייט היו הרבה? היום אין זה אלא זיכרון עמום. מדי שנה התרגלנו להכפלת דרישות שטח האחסון של מערכות הפעלה, של תרכנות, של קובצי מולטימדיה השופעים עזרים כמעין המתגבר. אז מה – לקנות עוד דיסק? גם יוצרי חלונות 95 לא חלמו שנגיע לזה כל כך מהר. ואכן, חלונות 95 לא תוכננה לתמוך ביותר משני ג'יגהבייט למחיצה, כי הרי "מי כבר צריך יותר מזה".

בכלל, אולי יותר עדיף אופטי? כונן זיפ? צורב סי.די? שלל האפשרויות מבלבל לא פחות מנסיקת הצרכים, וזה שילוב קטלני המבטיח הוצאות מיותרות שמאוחר יותר (כלומר, לאחר שבוע) כבר מתחרטים עליהן. אז הנה העצה של דו"ח אמין: אל תקנו דיסק. שכרו אותו – מחברה אמריקאית בשם "רשת הגמל", בעל חיים המתאים לסמל חברה העוסקת באחסון. במקרה הזה, מוצעים להשכרה כמה ג'יגהבייטים שתרצו, בדיסק שנמצא אי שם במינאפוליס, ואל השטח שתשכרו תוכלו לגשת דרך האינטרנט כדי לכתוב עליו קבצים ולמשוך ממנו קבצים. כשההורים יסרקו את הדיסק כדי לגלות את הקבצים האסורים, אתם תחייכו לעצמכם בשקט ותדעו שהם נמצאים כרגע במינאפוליס. עדיין לא מאמינים? בבקשה, 50 מגבייט לחודש ניסיון חינם של הדיסק הווירטואלי.

http://www.camelnet.com

המשך מעמ' 7

שר למפרסמים לגרום לכם לחשוב שצג המחשב שלכם הוא מסך טלוויזיה. בקרוב יופיעו בעת הניווט פרסומות מאוירות המורדות אוטומטית, שיתפסו את כל המסך (full window), ממש כמו "רנעבור לפרסומות" הישן והטוב.

תוך ניצול טכנולוגיית פלאש של מקרומדיה, החלה מיקרוסופט לשתף פעולה עם מפרסמים בפיתוח פרסומות בנות חמש שניות המוצגות ללא עיכובים. "המטרה כאן היא שהפרסומת תיטען מיידית ושהיא תרוץ באופן חלק בעזרת מודם 14.4K", אמר סטיב גולדברג, מנהל חטיבת הפרסום העסקי של מיקרוסופט. המשתמשים יזדקקו לשוקוווב פלאג אין או לאקטיב X.

MSNBC תחל החודש בבחינה בת שבועיים של טכנולוגיית הפרסום החדשה עם מפרסם אחד שזהותו לא נמסרה. חברת קודאק היתה הראשונה שבחנה בינואר את הזן החדש של פרסומות הפלאש בווב, באתר מונגו פארק של MSN. טויוטה, קוב (Cobb) וחברות אחרות הלכו בעקבותיה.

כמות המודעות בפורמט החדש של הפרסומות בווב תהיה הרבה מעבר לזו שבמודעות הבאנר, דבר שעשוי ליצור מקור הכנסות חדש ומרשים ל־MSNBC ולחברות שילכו בדרכה. בהתחלה, בכל מקרה, המודעות יופיעו בחבילות שיכללו באנרים וחסויות, אמר סקוט מור, מנהל הפיתוח העסקי ב־MSNBC.

המגאזין "וורד", שהחל בפרסום מודעות על צג שלם כבר ב־95', הוא אחד האתרים היחידים שמציג מודעות כאלה למשתמשים. המודעות האלה, שנראות ככרזות קפואות על קרקע מוצקה, מופיעות במשך 10 שניות כשהמשתמש נע בין חלקי האתר. טום ליוואקרי, סגן נשיא אייקון, המחזיקה בבעלותה את "וורד", אמר ל"ווירד ניוז" כי "אף פעם לא קיבלנו תלונות מהמשתמשים כשהתחלנו בכך, ולכן פשוט המשכנו". אבל רק בעתיד ניתן יהיה לדעת אם קהילת הווב תקבל את הפורמט האגרסיבי יותר.

מיקרוסופט היא כיום מפתחת המודעות המובילה בווב, אבל סטיב גולדברג טוען, כי ענק התוכנות אינו מעוניין לשמור על מעין יתרון של בעל־הבית בתחום, "אנו באמת מקווים שאנימציה מהסוג הזה תהפוך לסטנדרטית, ושלאחר שהסוכנויות ילמדו כיצד להשתמש בה, הכסף של המפרסמים ילך למדיה ולא לייצור".

שתיקת הקבצים

נמרוד שבתאי קרת

טוב שיש ממשלה

למה לפעמים עדיף לשדוד בנק ומה משותף למחשב ומקרר?

בשעה טובה ומוצלחת הוקמה ועדת האינטרנט הממשלתית, ויש לה אפילו אתר יפה ומושקע. דרך ארוכה עשינו מאז מאי 94', כאשר התקבלה ההחלטה שהתחברות לאיטרנט ללא אישור מיוחד ממשרד המסחר והתעשייה תפסיק להיות עבירה על "חוק הבזק" (תמצית החוק: דרך שתי נקודות עובר רק קו אחד. של בזק). כיום – כשעלות הקמת אתר באינטרנט [illegible]נה מעלות הקמת אוהל – יפה עשתה הממשלה שהחליטה למנות ועדה שתפקח על גורמים ממשלתיים ותמנע מהם לחשוף נתונים רגישים של אזרחים לציבור.

הוועדה גם מפנה את מנהלי האתרים הממשלתיים למידע בנושאי אבטחת מידע, הצפנה וחתימה דיגיטלית – נושאים שמידת החשיבות שלהם היא עצומה, אך למרבה הצער הם מורכבים מאוד ולכן יש נטייה לאנשי ציבור לפטור אותם כ"גחמות של מומחי מחשב מטורפים".

הגישה הבסיסית של נבחרינו לבעיית אבטחת המידע היא "צריך להעניש בחומרה כל מי שינסה לגשת למידע רגיש, אפילו אם אינו מוגן". כשהעבירה הכנסת בשנת 95' את "חוק המחשבים" זו בדיוק היתה הגישה: כל מי שמתחבר שלא ברשות למרכז מידע, אפילו אם לא לקח ולא שינה דבר ואפילו אם מוכח שלא התכוון לעשות כן, דינו חמש שנות מאסר. לשם השוואה – על שוד מזוין תקבלו רק שלוש שנים. אז תחשבו פעמיים לפני שאתם מנסים לנחש URL באתר עברי בלי להשתמש בקישור "רשמי" – אולי עדיף לשדוד בנק.

בראש ועדת הכנסת שניסחה חוק זה לקריאה שנייה עמד "מר זכויות הפרט" ח"כ דדי צוקר. בין הקריאה הראשונה לשנייה לא עבר החוק האפל שום שינוי נראה לעין, למרות שהוועדה שילמה מכספי מס ההכנסה שלי למומחים שהיה להם מה להגיד בנושא. הואיל וישראל היא ביצה קטנה במיוחד, יצא גם לי לדבר עם חלק מהם על הנושא, וכולנו היינו תמימי דעים שאין צורך בחוק מיוחד עבור המכשיר הנקרא מחשב ובטח שלא צריך שני עמודים כדי להגדיר מהו מחשב ומה מבדיל אותו ממחשב כיס.

במועדון האקסלוסיבי של "מכשירי חשמל שיש חוק על שמם" נמצאים רק המחשב והמקרר. "חוק המקרר" אוסר על נטישת מקררים בשטח ציבורי בגלל החשש שילדים ייכנסו לתוכם ויינעלו בפנים (לצעירים שביניכם: בעבר היו מקררים ננעלים ואי אפשר היה לפתוח אותם מבפנים). חוק המחשב – בניגוד לחוק המקרר – התיישן עוד לפני שנכתב.

היה לי הכבוד להתעמת עם מר צוקר בשידור חי בתוכנית הטלוויזיה "זרמביט" שהוקדשה לאותו חוק. כששאלתי אותו מדוע אין התייחסות להצפנה וחתימה אלקטרונית, או מדוע לא משתמשים בידע המשפטי שקיים בארגונים העוסקים בתחום כגון Frontier Foundation Electronic, התייחס צוקר לעניינים אלה כאילו היו איזוטריה לא רלוונטית המוכרת לאנשי מחשבים בלבד (שני הנושאים הופיעו בחומר שהוגש לו על ידי יועציו). שמחתי, אם כן, לראות השבוע שוועדת האינטרנט הממשלתית מפנה גורמים ממשלתיים לנושאים אלה. אולי עכשיו יוכל מר צוקר להיות מעודכן יותר. גם לכם כדאי.

ועדת האינטרנט הממשלתית:

/http://www.itpolicy.gov.il

:Electronic Frontier Foundation

http://www.eff.org

אתר חשוב בנושא זכויות הפרט האלקטרוניות:

/http://www.privacy.org/ipc

הכחול הגדול

הרומן הארוטי האינטראקטיבי הראשון יצא השבוע לדרך. הכינו את ההזיות

"מהר כריס, אני רוצה אחד עכשיו... אני צריכה את זה עכשיו! או, אלוהים, או... אלוהים... עכשיו!" זעקתה הנלהבת של טינה עלתה מתוך התא הנעול בחדר השירותים לנשים. "מהר יותר, כריס, מהר! כריס, או... כריס..."

כך נפתח הפרק הראשון של מה שמבטיח להיות הרומן הארוטי הראשון שייכתב כולו באינטרנט. בהמשך הפרק הראשון של הרומן, ששמו טרם נקבע, מתברר כי טינה הנ"ל אינה חווה אקסטזה של השתוקקות מינית אלא רק תקועה בתא שירותים חסר נייר טואלט, לבדה, והיא מחכה שחברתה כריסטינה תחזור מהיכן שזה לא יהיה ובידה גליל נייר.

כמה שורות מאוחר יותר מגלים הקוראים שטינה, עלמה נאה בת 29, נמצאת במשבר רגשי לאחר פרידה ממי שהיה החבר הצמוד שלה בשלוש השנים האחרונות, ומתנחמת באמצעות זלילה חסרת מעצורים. לא חולף זמן רב וטינה שלנו מתאוששת, מהרהרת במשמעות החיים ומוצאת את עצמה משתכרת ונרתנת עיניה בברמן חטוב גוף. הרמיזות המיניות הברורות נועדו לגרות את דמיונן של הקוראות, המוזמנות לכתוב את המשך העלילה, ורצוי, כך רומזים האחראים לפרויקט, בכיוונים ארוטיים.

הרומן הארוטי הוא פרי הגותם של עורכי המגאזין לנשים New Woman והוא אמור להיות אינטראקטיבי. הפרק הראשון מתפרסם השבוע באתר של כתב העת באינטרנט, בלוויית הוראות לקוראה היצירתית איך לתת דרור לכישרון הכתיבה שלה, וחשוב עוד יותר – לפנטאסיות שלה. על מנת שהמבצע לא ייראה לחלק מהקוראות בלתי אפשרי לחלוטין, דאגו עורכי כתב העת לשרטט שלושה המשכים אפשריים לקורותיה של טינה: בראשון היא מנהלת את העניינים ביד בוטחת אף שהיא מוצאת את עצמה נעולה בשירותים, בשני מתרחשים כל מיני דברים מפחידים, היא נבהלת ובורחת החוצה מהמועדון דרך החלון, ובשלישי היא סוחבת את הברמן ביחד איתה בחזרה אל התא הדחוס בשירותי הנשים. בשלושת המקרים השפה ותיאורי הרקע מכתיבים רומן רומנטי קליל וחטיפי, שופע דרמה, יצרים ומשברים תכופים, שמהם מתאוששים הגיבורים לאחר שמצאו אהבת אמת נצחית (ואולי גם אורגזמה).

קוראות המגאזין מתבקשות להשתחרר מכל עכבה אפשרית ולכתוב המשך לעלילה, שלא יעלה על 250 מלה, ולשגר אותו באמצעות הדואר האלקטרוני בחזרה אל קייט פקירק, העורכת הממונה על הרומן. פקירק, שהיא גם כתבת ומגישת תוכניות טלוויזיה, כתבה את הפרק הראשון של הרומן, והיא שתמיין מדי שבוע את כל ההמשכים שיגיעו למערכת, ותבחר מהם שלושה מצטיינים שיפורסמו באינטרנט. תמונה של פקירק מעטרת את העמוד הראשון של הרומן הארוטי, בלבוש ובפוזה המתאימים לאירוע, והקוראות מוזמנות לשוחח איתה און ליין על דא ועל הא.

הרעיון מאחורי הפרויקט הוא לאפשר לקוראות הנלהבות ליצור את הרומן בכוחות משותפים. מאחר שבכל שבוע יתפרסמו שלושה המשכים נבחרים לעלילה, שבתורם יתפצלו אף הם לשלושה המשכים אחרים וכן הלאה – מצהירה פקירק כי היא משוכנעת שעד מהרה יוולדו כאן עשרות רומנים ארוטיים, שלכולם כאחד יהיה פוטנציאל להיות רב מכר היסטרי.

פקירק מבטיחה לקוראותיה מעל גבי האינטרנט להיות חופשייה מצנזורה, ולבחור את אותם המשכים שיקדמו את העלילה באופן הבלתי צפוי ביותר, אף כי הם חייבים להיות עסיסיים ורצוי אף מלאי הומור. פרק חדש ואינטראקטיבי של הרומן יפורסם באותו אתר בכל שבוע. והסוף? פקירק טוענת שאין לה מושג, ושהכל יהיה תלוי בקוראות. מותר להמר שהסוף יהיה טוב.

הרומן הארוטי האינטראקטיבי הראשון מתפרסם באתר:

http://www.erack.com/nwoman

דפנה לוי־ינוביץ'

פקירק. מבטיחה להיות חופשייה

ביל, תתחתן איתי!

"יוניברסל" תפיק סרט חדש על תוכניתנים במיקרוסופט

אולפני הסרטים "יוניברסל" קנו את הזכויות לספר Microserfs של דאגלס קופלנד, מחבר "דור ה־X". הסרט יופק על ידי ג'ודית ריגן, נשיאת חברת "הארפר־קולינס", שהוציאה את הספר לאור.

ספרו של קופלנד מספר על חייהם של חבורת תוכניתנים צעירים, שמעבירים את ימיהם בעמדת עבודה של מטר על מטר בחברת התוכנה מיקרוסופט (מוכר מאיזשהו מקום?) החיים שלהם עתירי טכנולוגיה חדשנית, אך, למצער, חסרי חיים. הדמות החיונית ביותר בספר הוא ביל הבלתי נראה, שתרבות קאלט שלמה נבנית סביבו. כל

מחידושי העולם הישן

זהו בול, מודל 1997, של רשות הדואר של ארצות הברית. מלקקים את הצד האחורי ומדביקים בפינה הימנית העליונה של המעטפה. שמים בתיבת דואר. ממתינים שבוע־שבועיים. אם לא התבלבלתם במיקוד, אם לא היתה שביתה, ואם אלוהים היה בעזרכם, המכתב יגיע ליעדו. מומלץ להשתמש בעיקר במקרים קשים של אהובים מעבר לים, שנות טובות ומסרים סודיים. בניגוד לדואר אלקטרוני, את המכתב אף אחד לא יפתח לכם ב"טעות", והוא גם כפוף ללא עוררין לחרם ד'רבנו גרשום.

זה עד שהמתכנתים עוזבים את הקונגלומרט, ולומדים לעמוד על רגליהם. לא נגלה לכם את הסוף, אבל אל תשכחו את הקריאה הנואשת Bill me Marry!. בינתיים לא ברור אם האולפנים יקנו את הזכות להשתמש בסימן המסחרי של מיקרוסופט בסרט, ואם חברת הענק של ביל גייטס תשתף איתם פעולה בהסרטתו.

ז'אנגו, לך תביא דיסק!

נטבוט הציגה תוכנה חדשה שתסייע לנו לבצע רכישות דרך הרשת בחוכמה

רוצים סי.די חדש אבל לא יודעים באיזה אתר למצוא אותו? רוצים את הדיל הכי טוב לכונן חדש? זה היום שלכם. חברת נטבוט מסיאטל, שעוסקת בפיתוח תוכנות לאינטרנט, הציגה בשבוע שעבר את "ז'אנגו", תוכנה חדשה שתספק לראשונה סיוע בעריכת קניות באינטרנט.

ז'אנגו תאפשר ללקוחות גישה נוחה ומקיפה למיליוני מוצרים של קניונים, חנויות ואתרי מכירה ברשת. התוכנה תפעל כמתווכת בין הצרכנים למוכרים באינטרנט, ובכך תיתן מענה לבעיות הגדולות ביותר העומדות בפני מי שרוצה כיום לרכוש מוצרים דרך הנט: צרכני האינטרנט זקוקים לנקודת התחלה כשהם מגששים את דרכם בין אלפי החנויות; הסוחרים מעוניינים לשפר את הוויזואליות של אתריהם ובכך למשוך את תשומת לבם של הלקוחות וליצור פלח שוק. ז'אנגו עונה על הדרישות האלה בכך שהיא מצליבה בין מספר גדול של צרכנים למספר גדול של חנויות המופיעות באינטרנט.

ז'אנגו מתאימה לסביבת חלונות 95 וחלונות NT, ופועלת עם אקספלורר או נוויגייטור. צרכן האינטרנט יציין את שמו של המוצר אותו הוא מחפש, וז'אנגו תקבע אוטומטית באילו אתרי חנויות ואתרי מידע עשוי להיות מידע הקשור למוצר. מיד אחר כך ז'אנגו "נרעצת" באתרים הללו, ובתוך זמן קצר מוסרת לצרכן האינטרנט פרטים לגבי המוצר, בהם נתונים השוואתיים, הערכות מחירים ומידע על התמחויות היצרן. כשצרכן האינטרנט מוכן לבצע רכישה מיידית, ז'אנגו מאיצה את התהליך בכך שהיא ממלאת באופן אוטומטי טופסי רכישה, כשהיא מסתייעת במידע שמסר הצרכן בהליך הרישום הראשוני.

התוכנה יוצרת קשר עם אתרי המכירות באינטרנט באמצעות פרוטוקולים סטנדרטיים של הווב, ופועלת בתיאום עם המערכות של אתרי החנויות. מבחינת אתרי המכירות, דפוסי הגישה של מי שיקנה בסיוע תוכנת הז'אנגו לא יהיו שונים מאלה של מי שיקנה בכוחות עצמו. לפיכך, התוכנה לא תגרור דרישות ביצועיות מיוחדות מאתרי המכירה.

נטבוט מקבלת כעת הזמנות לגרסת הבטה הראשונה של ז'אנגו, שיצאה לאור באפריל (כדי להירשם פנו ל-http://www.jango.com). החל בקיץ הזה, הגישה לז'אנגו תהיה חופשית מאתר הווב של נטבוט, וכן מאתרים רבים חברות־שותפות של נטבוט.

ז'אנגו מבוססת על טכנולוגיה חדשה, המכונה pull מאוזן. ב־pull רגיל המשתמש מקליד URL או לוחץ על הלינק כדי שהדפדפן יציג עמוד ווב. ב־pull מאוזן המשתמש מקליד, למשל, שם של מוצר, ומקבל מידע מעשרים, שלושים – או כל מספר אחר – של אתרים רלוונטיים.

תראו מה שהעכבר הביא על

ג'וליה לואיס־דריפוס

http://www.geocities.com/Hollywood/Set/7923
http://www.geocities.com/Hollywood/8883/elaine.htm
http://www2.best.com/~dijon/tv/snl/players/louis-dreyfus-julia
http://web3.starwave.com/starbios/julialouisdreyfus/c.html
http://www.gigaplex.com/celebs/julia.htm

אחרי חצי דקה

ג'וליה לואיס־דרייפוס – איליין בסדרה "סיינפלד" – נולדה ב־13 בינואר בניו יורק. היא נשואה משנת 86' לשחקן הטלוויזיה והמפיק בראד הול. יש להם בן אחד, הנרי, והיא עכשיו בהריון עם ילדם השני. על פי השמועות, גם הוא בן.

לואיס־דרייפוס החלה את הקריירה שלה בטלוויזיה בתוכנית Saturday Night Live. היא שיחקה בשבעה סרטים, בהם "חנה ואחיותיה". יש לה מדף של פרסים מכובדים: אמי אחד, גולדן גלוב אחד, שלושה פרסי אמריקן קומדי, ופרס אמריקן טלוויז'ן. היא כרגע מככבת בקמפיין של חברת קלירול.

אחרי דקה...

שם המשפחה שלה הוא בעצם השם המלא של אבא שלה – לואיס דרייפוס. היא השתמשה בו כשהתחילה לשחק (היא חשבה שהוא מרשים מאוד), ומאז הוא נדבק. עכשיו הוא עושה לה המון בעיות בכל פעם שהיא מנסה להזמין מקום במסעדה.

אחרי עשר דקות...

היא קיבלה בדואר הצעות נישואים משבעה מעריצים. אחד מהם ביקש ממנה לצאת איתו לנשף הסיום של התיכון. היא סירבה. פשוט לא היה לה מה ללבוש.

היא נכללת ברשימה של "20 הנשים המפורסמות שכרגע לנו היינו רוצים לזיין" של alt.binaries.pictures.nude.celebrities. ב־alt.sex.fetish.feet מגלים עניין רב מאוד בכפות הרגליים שלה, שנחשפו לראווה באחד הפרקים האחרונים בסדרה. תמונות עירום שלה (חלקן בתשלום) ניתן למצוא ב־
http://www.best.com/~xposure/jld

לואיס־דרייפוס מרוויחה – כמו שאר שחקני המשנה ב"סיינפלד" – 150 אלף דולר לפרק. עכשיו הם דורשים העלאה קטנה. לא משהו משמעותי. רק עוד 850 אלף. וגם שהאוכל על הסט יהיה פחות מלוח. אם הם לא יקבלו את מבוקשם, העונה השמינית תהיה גם האחרונה. ומה היא תעשה אחר כך? "אני אקח חופשה לכמה שנים, אוכל כמה שוקולדות ואהפוך לאשה שמנה וחביבה".

ללא מורא וללא משוא פנים

המבקרים האמיצים של הקפטן לא נחו גם השבוע

באמת מה פתאום?

"החברים של קישקשתא" היה יכול להיות כיף גדול, אבל הוא בחר לחרות על דגלו את סמל החרטוט

דרור פויר

זה היה יכול להיות כל כך נחמד. לצפות מחדש בכל הסדרות שגרמו לנו, האנשים שמתקרבים בצעדי ענק אל גיל שלושים, לעשות את עצמנו גוססים רק על מנת להישאר בבית מול טלוויזיה שחור־לבן. זה היה יכול להיות כל כך נחמד לחזור לזה שוב, אבל הפעם מול מחשב, ולעמוד על ההבדלים בין מה שהיינו אז למה שאנחנו עכשיו, גם מהבחינה הטכנולוגית וגם מהבחינה האישית – שהרי אז מקל הקסמים של גבי ודבי והמוסך הצפצפני של סקורטרמן היו שיא הטכנולוגיה, מדע בדיוני ממש, בדיוק כמו שדני ודינה היו הדבר הכי רומנטי בעולם. זה היה יכול להיות כל כך נחמד, אבל זה לא.

"החברים של קישקשתא", הפקה משותפת של הטלוויזיה החינוכית (במלאת לה שלושים שנה) ושל הד ארצי, הוא אחד התפוחים היותר רקובים שהצמיחה תעשיית הרטרו. מדובר בדיסק משולב, משמע: אפשר לשמוע אותו במערכת ואפשר גם להכניס אותו למחשב. כשהוא בתוך מערכת הסטריאו, הדיסק דווקא עושה את העבודה ומגיש את מיטב הלהיטים: גרוטיארדה, דלת הקסמים, Here We Are, and Edna Dan, סוזי סורפרייז, שכונת חיים ועוד. כל זה גורם לך לרצות לרוץ הביתה ולהכניס את הסי.די רום, שמבטיח קטעי וידאו, אל תוך המחשב, ולחזור אל הילדות.

אין צורך למהר. גרסת הסי.די רום של "החברים של קישקשתא" היא שיר הילל לחיפוף ולחרטוט. קודם כל, מדובר במשהו מכוער ביותר. מסך הפתיחה הוא מין שידה חומה מגעילה עם מגירות עליהן רשומות האופציות. על השידה טלוויזיה שחור־לבן ומנורה (אל תלחצו עליה, היא תזרוק אתכם מהדיסק), מאחור תוכלו לצפות בקיר עם טפט שיגרום לכם להיות אלימים. זה הקנקן. ושום דבר לא משתפר כשנכנסים לתוכו, הדיסק הזה עשוי ברשלנות ובזלזול כל כך גדולים, שהצופה מיד מרגיש את עצמו בבית – פרויקט של החינוכית או לא?

קחו לדוגמה את האופציה החביבה של שומר המסך שמציע הדיסק. נכון, מדובר בשומר מסך מהמכוערים ביותר שתראו מעודכם, אבל סביר להניח שיש כאלה שירצו את זה. ובכן, האופציה היחידה שניתנת לפותח את חלון שומר המסך היא "כן". נכון, אחר כך אפשר פשוט למחוק את זה, אבל למה לשלוח ידיים חמרניות אל תוך המחשב? קצת נימוס.

הגימור הגרוע וחוסר ההקפדה על פרטים הם התכונות העיקריות שתמצאו פה. נגיד שרפדפתם במגירה מסוימת והגעתם לסוף. אין כפתור יציאה, יש רק חזרה אחורה. קובץ העזרה יזכיר לכם מחדש למה אי אפשר לסמוך על אף אחד. דוגמה: ""לחצו על כפתור 'סרט' שליד כל נושא משנה כדי לקבל את קליפ הנושא המשני. לחצו על כפתור T כדי לקבל את סיפור הרקע הקשור לנושא המשני". נשמע לא ברור? ובכן, הכל יהיה עוד פחות ברור כשתנסו להבין מהו נושא משני ואיפה אפשר למצוא אותו. התשובה: תחפשו עד מחר. אין דבר כזה.

הגענו לווידאו, הדבר הכי מעצבן בכל הדיסק הזה. הכל היה נסלח אם רק היינו יכולים לצפות במשהו שיזכיר לנו זמנים טובים יותר. איפה. הדיסק הזה מציע לכם קליפים קצרצרים מכל תוכנית. אפילו שיר אחד לא תשמעו עד הסוף. זה כבר ממש מוגזם. אף קטע וידאו לא עובר את השלושים שניות ואם תקשיבו טוב טוב תוכלו לשמוע שמישהו צוחק עליכם.

ככה זה עובד: חמש הדקות הראשונות הן עונג צרוף, כיף חיים. בערך אז תקלטו שזהו – זה כל מה שיש. מי שהוציא את המוצר הזה לא חשב כנראה על טובת הלקוח. ולמה שיחשוב? כל מוצר רטרו נמכר פה כמו לחמניות חמות ועוד מעט פסח והקופות צוחקות ולמי יש זמן להתעכב על שיקולים זרים כמו איכות. חבל, היה אפשר לעשות פה משהו ממש יפה.

"החברים של קישקשתא", תקליטור משולב. הפקה: הטלוויזיה החינוכית והד ארצי. מחיר: 79 שקלים

המשחק שלא שוחק

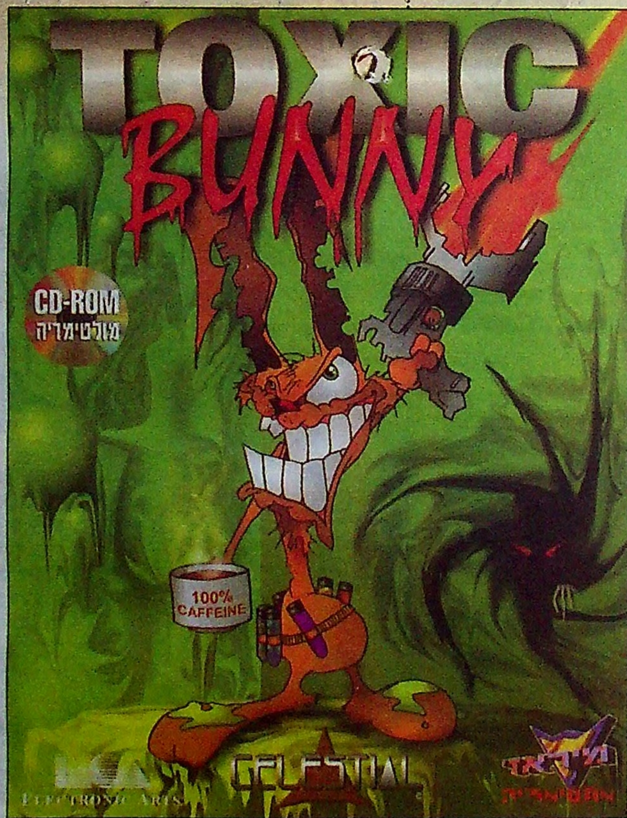
ארנב מטופש גרם למבקרנו האמיץ להשחיז את עטו

משה פרסטר

לא! לא! לא! אלוהים שבשמים! זה לא ייתכן! אני, משה הזך, הרך והלח, עגול העיניים וטוב המבע, האיש שנשבע אמונים לטוב, שמשתטח אפיים ארצה לאלת החביבות והנחמדות, עומד לכתוב ביקורת רעה, חמורה והרסנית!!! כן, אני, שנדרתי שלעולם לא אשחיז את עטי ואשרבט מלים קטלניות, שאמרתי לעורך שלי ביומי הראשון בעבודה: "ממני ייצאו רק כתבות אוהדות ואוהבות" – עומד לעשות זאת! אין ברירה. כל מאמצי למצוא מעט טוב עלו בתוהו...

זה התחיל דווקא יפה, בצלצול טלפון מהמערכת "משה, אנחנו שולחים לך משחק חדש. הגיבור הוא ארנב חובב קפה, הנתקל בעולם נטול קופאין".

שפשפתי את כפותי בהנאה "מממ... זה נשמע משעשע". לא הספקתי להגיד פנטיום 133 עם סי. די. רום, וכבר צץ בביתי שליח עם המשחק. הדלקתי את הפי.סי. הכנסתי את הדיסקט לכונן. הופ! הוא נתקע. בחוברת כתוב שהמשחק מתאים לחלונות 95, אבל החלונות שלי מסרבים לקבלו. אני – גאון מחשבים זוטר – עובר חיש מהר לדוס הזכור לרע. ו... הנה הוא עולה... מוסיקה קופצנית, כותרות פתיחה חביבות. אבל אוי, העלילה מסופרת לנו בכיתוב צהבהב ומשעמם, ולא בסרטון עוצר נשימה כמקובל. טוב, לא נורא, אני לוחץ esc והמשחק מתחיל...

זה מין משחק פלטפורמות. איש, או במקרה שלנו, ארנב בפרופיל, רץ וקופץ בין משטחים ותלוליות ויורד. אני אוהב משחקי פלטפורמות, אבל לא את זה. הארנב שלנו נראה כמו חסה מקולקלת עם אוזניים, המוסיקה מונוטונית והאפקטים בקושי נשמעים. אני לא אומר נואש. אני מנסה לשחק. אני נתקל בכתמים מעופפים (ציפורים רעות) ובפסטה מקרטעת (זחלים רעילים). בתוך שנייה אני מת. Game Over. אני לא מתייאש ומנסה שוב. השליטה לא קלה. יש הרבה כפתורים. יש גם אפשרות לערבב כל מיני חומרים מבעבעים במבחנות שאמורות לעזור לארנבנו האומלל. אני לא מבין כלום, רץ במבוכים, נתקל בגוש ירקרק (חייזר אנטיפת) ובום! אני מת. זהו, חמש דקות אחרי שהשליח יצא מפתח ביתי היה הסי.די רום ארוז שוב בקרטונו. תהא מנוחתו עדן. אני מתייאש, יוצא מהמשחק ומשרבט שורות נוטפות רעל אלה. מי שרוצה להסתכן (וממון מיותר מתרוצץ בכיסו) שירכוש.

Toxic Bunny. הפצה – מיראז' מולטימדיה. מחיר – 229 שקלים.

דה נירו אין דה סקיי

שר, ג'יימס בלושי, כריסטופר ריב וסטיבן טיילר משתתפים במשחק פסיכדלי ביותר בקרוב. 9, זה השם

שלומציון קינן

סוף כל סוף גילתה תעשיית המולטימדיה את חשיבות הסמים ההלוציגנים. אחרי ארתור קונן דויל, זיגי פרויד, ג'ון לנון וטימותי לירי, מגיע תורו של רוברט דה נירו לגמוע ממעיין היצירתיות והחומצה הליסרגית הדיאטילמידית. הוא עושה זאת בעזרת החברה הפרטית הניו יורקית שלו "טרייבקה אנטרטיינמנט" במשחק הרפתקאות חדש מבית GT Interactive. מדובר בפסיכדליה מוסיקלית סהרורית ואלימה כלפי מערכת העיכול שמתרחשת באחוזת נופש מחורפנת לכוכבי רוק אקסצנטרים. מביתו שבמנהטן (שם יש לו גם מסעדה משלו) הגה המפיק דה נירו את השם המורכב "9". פשוט כך. כמו נאמבר 9 של הביטלס. וכמו אצל הביטלס, המשחק מצדיע, מסיר את הכובע וגם כורע ברך פעמיים בפני "צוללת צהובה" האגדית, מחווה שעליה אחראי הסוריאליסט המופרע מייקל ריידן (שעיצב גם דיסקים למייקל ג'קסון ולארוסמית).

מיטב ההיפים הקשישים שעדיין איתנו נטלו חלק בהפקה הזו: ג'יימס בלושי מגלם את מנהל האחוזה: יצור בעל ראש של בן אדם וגוף של מסוק. מתרגלים לזה. שר הביטניקית היא מגדת עתידות מהזה גרובית רוחנית ומסטולה בשם אי־זדורה. כריסטופר ריב, ממיטת חוליו, הוא קולו הדקסנטי ולמוד העינוגים של בעל האחוזה המנוח שמדבר מתוך תמונות, ואילו סטיבן טיילר מארוסמית מגלם את התאומים הרעילים ומחרחרי השיטנה.

סיפור המעשה הוא כדלקמן: דודך ההיפי המופרע ת'רסטון לאסט נפטר בנסיבות לא ברורות. האחוזה התמהונית שלו, ומכונת ההשראה שלו (Muse Machine) שימשו כמקלט לרוקרים שאין להם על מה לבזבז את הכסף שלהם. כדי לחדד את הנקודה, מגיע המשחק עם גלויה של האחוזה, "The Last Resort" וחוברת שמפרטת את השירותים האקסקלוסיביים והדיסקרטיים. "איבדת את ההשראה?" שואל הפרוספקט, "המקלט האחרון יחזיר לך אותה... מגודים מפוארים, ארוחות שחיתות... הירגע מהתלאות באתר הפרטי שמותאם לצורכי האדם החושב והיוצר". משהו כמו מצפה הימים של ג'ורג' האריסון, אבל לא בדיוק. כי בינתיים השתלטו התאומים הרעילים (The Toxic Twins) על האחוזה החומצתית ואיך לומר, הבריחו את הלקוחות. כמובן שתפקידך הוא להפעיל את מכונת ההשראה ולהחזיר את המוסיקה לעולם. בחדר המרכזי שולטים בערבוביה ליצנים דמוניים, עוברי שרימפ רוטטים בצנצנות ענק, גיטרות, תקליטים, תעלות מים, מדרגות פתלתלות ושאר דימויים מעולם הכימיקלים.

משהו כמו בית ויקטוריאני מכושף שנרכש בשנות השישים ויש בו שילוב של אווירה גותית ושעשועי מיליונרים נוירוטים. באחד החדרים, חדר הגובלנים שמרופד בגלגלי עיניים חשופים ורוטטים ותמנון מדבר, ניתן להיבלע בתוך תמונה של חתול ולהשתגר לחלל החיצון. שם מרחפים להם לצד מטאוריטים ושאר חומר בין כוכבי גם ליצנים, קופסאות שימורים, גלגלים, ליצנים, שלדים ודלתות מרחפות. גם ערש הרוקנרול לא נפקד, ולכן אפשר למצוא באחוזה שלל מסכות אפריקאיות ומכונות רגאיי. החידות קשות עד מאוד, אבל דומות מאוד ל"מיסט" כך שמי שמכיר את "מיסט" יעבוד אותן בקלות. כך או כך, בסופו של דבר תצליחו לנגן את הגרוב ולפתוח את המוח לגמרי. משחק שהעיצוב שלו חזק יותר מהסיפור, אבל – וואו, מגניב.

"9 - The Last Resort", GT Interactive, הפצה – מיראז' מולטימדיה. מחיר – 159 שקלים.

WIRED

מזרח ארה"ב, שבע בבוקר, יום ראשון, הכובען המשוגע מתעורר. הוא שותה כוס של ג'ינג'ר אייל ומעשן סיגריה. אחר כך הוא פונה לבחון את המחשב שהריץ תסריטים (scripts) אוטומטיים כל הלילה, בודק שאין טעויות ומסתכל בדואר האלקטרוני שנשלח אליו. 30 מסרים מחכים לו: חלקם ממעריצים, ובחלקם מופיעה אינפורמציה מעניינת. הכובען המשוגע שותה אספרסו ומעשן עוד סיגריה.

עכשיו הכובען המשוגע הולך לאכול ארוחת בוקר עם המשפחה. זרם נוסף של תסריטים אוטומטיים יוצא מהמכונה. חיבור ה־ISDN מתעורר לחיים. זרם יציב של ביטים עוזב את המכונה ב־128 Kbps ונעלם באוויר. הכובען המשוגע הוא המנהיג של קבוצת ההאקרים היוקרתית המכונה "המעגל הפנימי"; עד סוף היום הוא יעביר 300 מגהביטים של תוכנות (WAREZ) לא חוקיות לאינטרנט.

בראקנל, אנגליה, תשע בבוקר, פיל מגיע לעבודה, לבוש בחליפה ועניבה. הוא נכנס למשרדו במטה חברת נובל האנגלית, חמש קומות של משרדים נוצצים. המשרד לא נראה נוח במיוחד: ארונות שלא נוקו מזמן, מכונות DAT בכל פינה, צורבי סי.די רום, על כוננית מתכת מונח מתלה למוניטורים, ציוד וידאו ומקלדות עודפות. הכל מחובר בחוסר שפיות לקו ISDN אחד. פיל שותה קפה ובוחן את הדואר האלקטרוני שלו. בשבוע הקרוב הוא ילבש דמויות של סוחר, שליח, הבחור החדש בשכונה או סתם עלוקה. פיל הוא בלש אינטרנט סמוי, "חוקר טכני". העבודה שלו היא לאתר אנשים כמו הכובען המשוגע – ולעצור אותם.

זהו סיפור על יקום בעל שני עולמות מקבילים. האחד הוא העולם המוכר והמשעמם של תעשיית התוכנות, על הרצאות הפיתוח, צוותי השיווק, הרווחים וההפסדים. זהו עולמו של פיל, לפחות בחלק מן היום. השני הוא עולם ההאקרים, עולמו של הכובען המשוגע, עולם מוזר של תחנות IRC וקבוצות יוזנט, עולם של מפצחים מומחים, של בעלי חלומות ושל אספנים שהכוננים הקשיחים שלהם דחוסים כמו אלבומי בולים, בתוכנות שבהן לעולם לא יעשו שימוש. עולם של ריגושים, תדמית והששות. וגם עולם של שודדי רווחים, העושים בדיוק כטענת יצרניות התוכנות: גונבים רכוש, ומוכרים אותו לתועלתם.

בעולמו של פיל, תוכנות דוגמת Auto־CAD, Windows NT, ו־QuarkXpress הן כלים יקרי ערך, העולים אלפי דולרים. בעולמו של הכובען המשוגע אין למחירים האלה משמעות, פרט לאחת: תוכנות יקרות הן גם קשות יותר לפיצות, ולכן הן הנחשקות ביותר. בעולמו של פיל, הכובען המשוגע הוא איום. בעולם הכובען, לאיום קוראים פיל.

המנומסים

עולמו של פיל עמוס במספרים לא נעימים. ארגונים ללוחמה בשודדי התוכנות, דוגמת אגודת המוציאים לאור בענף התוכנות, וברית עסקי התוכנות, מעריכים כי תוכנות בסכום גבוה יותר מחמישה מיליון דולרים "מפוצחות" ומועלות מדי יום ברשת, ממנה יכול כל אחד להוריד אותן ללא תשלום. הרישומים באתר של ברית עסקי התוכנות מלמדים על הפסדי התעשייה עקב שוד התוכנות: 482 דולר בשנייה, 28,900 דולר בדקה, 1.7 מיליון דולר בשעה, 41.6 מיליון דולר ביום, 291.5 מיליון דולר בשבוע. רוב ההפסדים כרוכים בסוגים שונים של העתקות ללא רישיון ובחיקויים בסגנון המזרח הרחוק. כשליש מההפסדים נגרמים על ידי ההאקרים.

אלה חדשות רעות לפיל ולחבריו, המתבוננים ברישומים של אלפי הדולרים האבודים. אבל מנהיגי חבורות ההאקרים טוענים כי הכסף המלוכלך הוא לא העניין. "אנחנו אלה שאינם מפיקים רווחים בשרשרת המזון של התוכנה", אומר חבר נוסף במעגל הפנימי, המכנה את עצמו טאג (קיצור של "האיש האנלוגי"). "אתה נותן את מה שיש לך, ומקבל משהו שאתה צריך. לא מעורב בעניין כסף", מוסיף חבר אחר, קליקיטי הוא כינויו. "אני", אומר הכובען המשוגע, "מעולם לא הרווחתי אגורה מהעניין".

גם פיל מסכים כי אלה אינם האנשים האחראים לסיוט הגדול ביותר של התעשייה: תוכנות סי.די רום במחיר 50 דולר מאסיה. ההאקרים אינם שודדים תוכנות כדי להתפרנס; הם שודדים משום שהם יכולים לעשות זאת. הנאתם גוברת ככל שהיצרנים מקשים עליהם במספרים סידוריים מורכבים ובמערכות למניעת העתקה. עבורם זה משחק, תחרות, תחביב, טרור ללא דם, מעין אמירת "לכי להזדיין, מיקרוסופט". במלים אחרות, זו התמכרות. "המחשב שלי און ליין 24 שעות ביום", אומר הכובען המטורף. "שודד נמצא תמיד און ליין".

לגבי המכורים, חברות בקבוצה כמו המעגל הפנימי היא המטרה האולטימטיווית. רבים מהמכתבים שמקבל הכובען המשוגע מדי יום הם מכתבי תחנונים. "אני מקווה כי לא תפגע מהשאלה שאני רוצה לשאול... האם אני יכול להצטרף למעגל הפנימי? כלומר, אני רוחש כבוד למעגל הפנימי... אבל מעולם לא ניתנה לי הזדמנות להצטרף לשורותיו. פשוט תהיתי לי... אני יכול? אנא מסור לי את תשובתך מהר ככל האפשר". מיותר לציין שהפונה האובססיבי לא קיבל את מבוקשו. הצטרפות למעגל הפנימי היא כמעט בלתי אפשרית.

עם זאת, קל למדי להגיע לחבריו. שלחנו דואר אלקטרוני והתשובה הגיעה כעבור שמונה שעות. הכובען המשוגע שש לדבר, אבל דרש שהשיחה לא תיערך בטלפון, בארבע עיניים או ב־IRC רגיל. הכובען ושישה מחבריו סידרו שרת IRC משלהם וערוץ חשאי ותיאמו מועד נוח לעריכת ראיון בזמן אמת. השיחה נמשכה כתשע שעות, בסגנון המוזר, החופף רק לפרקים, של ה־IRC. אנשי המעגל הפנימי היו כנים וידידותיים. קל היה להחמיא להם.

במעגל הפנימי חברים 17 איש, בעלי אידיאלים. הם מטיפים, מפקחים ומייעצים. הדיברות שלהם? "מה ששנוא עליך – אל תעשה לחבריך", נימוסים טובים, שימוש ניאות במערכת ותוכנות טובות.

המתרוצצים

לא מדובר בנערים לא חברותיים הזקוקים לאהבה, או בנערים המורידים קבצי פורנו וכותבים בשגיאות כתיב. כל חברי הקבוצה הם מבוגרים מעל גיל 20.

15.5 מיליארד דולר בשנה

פיל, בלש אינטרנט סמוי, היה מאוד מעוניין לתפוס את הכובען המטורף, מנהיג חבורת האקרים יוקרתית, ולשים אותו בכלא. אבל אין לו סיכוי. חבל, החתול והעכבר של עולם המחשבים היו יכולים להיות חברים טובים

הצעיר שביניהם, קליקיטי, הוא בן 23. רובם בני יותר מ־30. המוריד הראשי, דייגיטל, הוא גבר בן 46, נשוי זה 22 שנה. רובם גברים לבנים מסודרים בחיים, שיוצאים לעבודה מדי בוקר כדי לפרנס את משפחתם. לאבראקאס, המייסד, יש שלושה ילדים, שאחד מהם כבר חגג את יום הולדתו ה־18. הכובען המשוגע מנהל עסק קטן מביתו. טאג, הגורו הטכנולוגי, הוא אנימטור של מחשבים. חבר אחר, "הה־לא רלוונטי", מנהל עסק נדל"ן.

בחזרה לעולמו של פיל, שם מתקשים להתמודד עם סחר החליפין המנומס והגאוותני של ההאקרים. "בהתחשב בכמות הזמן שהם משקיעים, הרי שהם חייבים לזכות להכנסה שתצדיק את הדבר", אומר הבלש פיל.

השיטה של ברית עסקי התוכנות היתה בעבר "לא ללכוד שודדים, אלא להביא לסיום את שוד התוכנות". היום הם כבר מאמינים בענישה למען יראו וייראו. כדי להשיג מטרה זו מוכנות אגודת המוציאים לאור בענף התוכנות וברית עסקי התוכנות לנצל את החוק ככל האפשר.

יש גם הצלחות של ממש. הניצחון האחרון של פיל, בלש האינטרנט החשאי שלנו, היה בציריך. טכנאי מחשבים בן 27, שכינה עצמו – באופן שסייע לחקירה – "השודד", ניהל אתר FTP שהיה עמוס בתוכנות לא מורשות של חברת נרבל בשווי 60 אלף דולר. פיל, שהתחזה לסוחר, הסתנן לאתר (כלשעצמו, לא עניין גדול), צבר עדויות ומסר אותן למשטרת שוויץ. הוא התלווה לפשיטת המשטרה כדי לוודא שלא ייגרם נזק לראיות. משטרת שוויץ גם פשטה על ביתו של BBS שכינה עצמו M־E־M־O, שנוהל על ידי "הצל", חברו של השודד. למרבה הצער, הצל היה בחופשה עם הוריו. המשפחה חזרה כעבור שבועיים ומצאה את דלת הבית שבורה. הבן נעצר. אם יורשע, הוא צפוי לעונש של שלוש שנות מאסר ולקנסות שיסתכמו ב־80 אלף דולר.

פיל ועמיתיו בארה"ב ובאסיה אמורים לחדור לקבוצות פיראטיות, ללמוד את השפה, לפטפט, לפתות, להקסים וליצור קשר עם יושבי העולם המוזר הזה. פיל מדבר עם סוחרים בשפתם, הוא מבין את התרגילים ואת המלכודות. אבל למרות המשאבים העומדים לרשותו ומעמדו כ"נינג'ה" של הרשת, פיל לא תמיד מצליח לתפוס את האנשים אחריהם הוא דולק. "אם יש שם בחוץ מישהו עם מודעות טכנולוגית סבירה, יהיה נכון להגיד שיעלה בידיו להסתיר את עצמו בהצלחה או להשתמש במערכת שתהפוך את איתורו לבלתי אפשרי. הם יכולים לגרום לנו להתרוצץ כמו זבובים", מודה פיל בחוסר רצון.

הדור הבא

מהו, בעצם, המניע האידיאולוגי של ההאקרים? "רוב המוצרים שאתה רוכש בחנות ניתנים להחזרה", כתוב באתר המעוצב של המעגל הפנימי. "לעומת זאת, לא ניתן להשיב תוכנות". המעגל הפנימי יכול לפיכך לטעון למניע מעשי, להקמת "מקום בו תמצא משהו שתרצה להעריך לפני רכישתו". בסדר. "בחנתי הרבה זבל ושמחתי שלא קניתי אותו, זבל שמיד מחקתי", מכריז קליקיטי, "והמלצתי על תוכנות ללקוחות שלי לפי ההתנסות בגרסה הפיראטית בבית". "למפתחי תוכנות יש משפחות, והם צריכים להיות מסוגלים לתמוך בהן", נאמר באתר. "אנו ממליצים שתקנה את התוכנה שמוצאת חן בעיניך", מוסיף הכובען המשוגע.

מרטין סמית מנובל מבלה 99.9% מזמנו בלוחמה בפיראטיות, והוא חושש כי הדור הבא של הדפדפנים "יחתן" את הווב עם היוזנט. "הגישה לקבוצות התקשורת תהיה הרבה יותר קלה", הוא אומר במבט עגום, "מה שיהפוך את הפיראטיות לנפוצה הרבה יותר, ויעניק לבהורים האלה שוק גדול הרבה יותר. אנחנו לא יכולים לעשות כלום, פרט לעידוד ה־ISP שלא לקחת אותם".

היעדרה של מסגרת חוקית ברורה אינו מסייע. דמיינו לכם את התסריט הבא: תוכנה של חברה אמריקאית מועלית באמצעות מעביר (router) בקנדה לשרת בדרום אפריקה, משם היא מורדת על ידי מפעיל נורווגי הפועל מחוץ לגרמניה ומשתמש במחזיר דואר (remailer) אמריקאי אנונימי. אחר כך התוכנה נצרבת בממלכה המאוחדת ונמכרת בבולגריה. "איך אפשר לתבוע בבלגן הזה?", שואל סמית, "זהו סיוט שיפוטי". גם כשהחוקים נאכפים קיים משוא פנים. "נסה לבקש משוטר סעודי לעצור שודד תוכנות סעודי בשמה של חברה אמריקאית. אתה יכול לשכוח מזה".

האלטרנטיבה לשיטור היא הגנה: להפוך תוכנות לקשות יותר לפיצוח. אבל תעשיית התוכנות עתירת הדולרים אינה מצליחה לייצר תוכנות שאינן ניתנות לפיצות, למרות שהיא ממשיכה לנסות.

אבל אין סיבה לחשוב שאפשר יהיה לעצור את ההאקרים. מעצבי אמצעי ההגנה בתוכנות נתונים בעמדת נחיתות ברורה. השוו את עבודתם לעבודת אבטחה כלשהי בעולם האמיתי, נניח בנקים. במציאות, רק קבוצה אחת של שודדים תנסה לשדוד בנק בנקודת זמן מסוימת, והיא תזכה רק לניסיון אחד. עכשיו דמיינו צבא שודדים, ממקומות שונים בעולם, התוקפים כולם את אותו בנק באותו זמן, כשהם נמצאים בבתיהם. ולא פעם אחת, אלא שוב ושוב ושוב. תארו לעצמכם שכל קבוצת שודדים מתחרה בקבוצות האחרות ונאבקת להיות הראשונה. תארו לעצמכם, שחלק מהשודדים מיומנים כל כך טכנית, עד שהם היו יכולים להרכיב בעצמם את האזעקות, את הכספת ואולי אפילו את היהלומים. תארו לעצמכם, שיש להם כבר ניסיון בשדידת 30 בנקים, ושהם לומדים מכל הטעויות שביצעו בעבר. אף מנגנון ביטחון לא יכול להתמודד עם מתקפה כזו. ייתכן שהדרך היחידה למנוע את פיצוח התוכנות היא לא להרכיב עליהן כל אמצעי הגנה. הרי בלי אתגר, אין פיצוח.

מזרח ארה"ב. הכובען המשוגע שותה לגימה אחרונה של ג'ינג'ר אייל והולך למיטה עם אשתו. היא חושבת שהאובססיה שלו היא בזבוז משאבים, אבל לא היו לה טענות כשהוא התקין את הגרסה האחרונה של "קוויקן" במחשב שלה. גרסה מפוצחת, כמובן. "כולנו אנשי משפחה, עם ילדים, שעובדים ביום ופתחו תוכניות חיסכון", אומר הכובען המשוגע. "כבר שנים שהילדים מציצים לנו מעבר לכתף. הם יהיו ההאקרים של הדור הבא".

QOFFICE 7

לרשותך עכשיו תוכנת חלונות חדישה המעניקה לך כלים יעילים לניהול משרדי. Qoffice-7 פועלת בכל סביבת Windows בעברית ואנגלית.

תוכנת Qoffice-7 הינה תוכנה משולבת הכוללת:

- **שרת פקסים** המאפשר שיגור וקליטה של פקסים באמצעות כרטיס מודם פקס. שיגור הפקסים אפשרי מתוכנות Windows שונות.
- **חייגן** טלפונים יעיל המקושר לאלפון ולמערכת התזכורות.
- **אלפון** כתובות וטלפונים משוכלל.
- **תזכורן** השולח איתות בעת קבלת תזכורת. התזכורן פועל בכל אפליקצית Windows.
- **מערכת מסרים ברשת** להעברת מסרים בין תחנות שונות המחוברות ברשת מקומית.

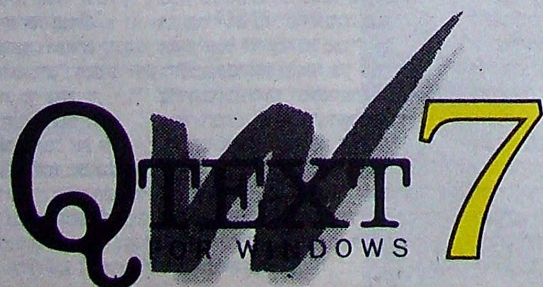
ניתן להפעיל את Qoffice-7 גם על מחשב בודד לא מקושר ברשת. במצב זה יעמדו לרשותך שרת הפקסים, האלפון, החייגן והתזכורן.

דרישות סף:

מחשב 386 ומעלה. זיכרון 4MB, מומלץ 8MB, כונן קשיח, כונן דיסקטים 1.44. מערכת הפעלה Windows 3.1 או Win95.

שימוש בשרת פקסים ובחייגן אפשרי רק באמצעות כרטיסי מודם פקס הפועלים בסטנדרט Class-1/Class-2/Class-2.0.

Qoffice-7, מוצר נוסף מבית דביר מוצרי תוכנה, מפתחת ומשווקת:

מעבד התמלילים המובן מאליו

דביר מוצרי תוכנה:
קיבוץ דביר ד.נ הנגב 85330
טל. 07-9910777, פקס. 07-9910151
סניף תל-אביב: החרוץ 6 ת"א
טל. 03-5375234/5 פקס. 03-5375236
אינטרנט: http://www.qtext.co.il

מוזיאונים

מינימליסטי

יוצרי האתר של MoMA, המוזיאון לאומנות מודרנית בניו יורק, עשו הכל כדי להעניק למבקר הווירטואלי תחושה קרובה ככל האפשר לזו שחש המבקר במוזיאון עצמו: גרפיקה מינימליסטית, קווים ישרים, רקע שחור וטקסט חסכוני. מה לעשות, אבל השאיפה למינימליסטיות מתבטאת גם בכמות הזעומה של יצירות המוצגות באתר. בכל קטגוריה – ציורים ופסלים, רישומים, הדפסים ואיורים, ארכיטקטורה ועיצוב, צילום ווידאו – ניתן למצוא שתיים־שלוש דוגמאות של יצירות מפורסמות. קצת מעט מדי למוזיאון שאוצר קרוב ל־3,200 פריטים של גדולי האומנים בתקופה המודרנית, בהם פיקאסו, מונדריאן, ואן־גוך ומירו.
בין העמודים הרבים המפרטים את האירועים של הפעילויות ב־MoMA, פרסומי המוזיאון, המחקרים, זמני הפעילות וזכויות החברים בו, מספק האתר גם קישורים לאתרי פרויקטים שהתארחו בו באופן זמני. כדאי לקפוץ מניו יורק להולנד, ולחזות בתערוכת ריהוט הולנדי בעיצוב בן־זמננו שהתארחה ב־MoMA בשנה שעברה.

http://moma.org

מודרני

פיסת מתכת בצבע כהה, כרטיס אוטובוס, מקל לערבוב משקאות עם סמל הסרט "מופע הקולנוע של רוקי", בול דואר מאנגליה ותוכנייה של תצוגת אופנה, הם רק חלק ממאות הפריטים שאחסן האמן אנדי וורהול ב־600 ארגזי קרטון, במסגרת פרויקט "קפסולת הזמן". הארגזים הללו נמצאים כיום במוזיאון שהוקם על שמו בפיטסברג, פנסילווניה – ובאתר המוזיאון אפשר למצוא רשימה המפרטת את החפצים שנאטמו ב"קפסולת זמן מס' 113".
האתר כולל מידע רב על חייו של וורהול ועל עבודותיו, ומציע למי שהפרוטה מצויה בכיסו גם קישור לאתרי המכירות הפומביות של סותבי וכריסטי, בהם ניתן לרכוש את יצירותיו. העובדה האירונית ביותר היא שלכל אחת מהתמונות צמודה אזהרת ענק מפני שכפול, העתקה, או שימוש ביצירותיו של וורהול, אמן שרכש את המוניטין שלו בזכות שימוש ושכפול של חומרים קיימים.

http://www.warhol.org/warhol

קלאסי

אין צורך לנסוע עד לאיטליה כדי לבקר במוזיאון uffizi שבפירנצה. עשרות מיצירותיהם של בוטיצ'לי, רפאל, ליאונרדו, מיכלאנג'לו ושאר עמיתיהם לתקופה יבואו אליכם הביתה באיכות מופלאה. 45 חדרים יש ב־uffizi (שנוסד במאה ה־16 על יד משפחת מדיצ'י) והאתר מספק פירוט לגבי הציורים, הפסלים והאיקונינים המצויים ביותר מ־20 מהחדרים. זאת, בנוסף לתרשים המבנה ואינדקס של שמות האמנים, יצירותיהם והביוגרפיות שלהם.
אבל גולת הכותרת של האתר

היא הסיור הווירטואלי שאפשר לערוך בעשרה מחדריו באמצעות תוכנת QuickTimeVR. בואו לא נכחד: המחשב שלכם יצטרך לפנות כמה שעות טובות מזמנו כדי להוריד את התוכנה, אבל זאת הזדמנות טובה. כשהיא תהיה מאוחסנת בדיסקכם הקשיח במילא אתם תעשו בה עוד שימוש רב. הסיור הווירטואלי ב־uffizi בעזרת התוכנה מוגבל אמנם לתנועות סיבוביות ולא מאפשר התקרבות מרבית לאובייקטים, אבל גודלה של התמונה ובהירותה מפצים על כך. וחוץ מזה, לא צריך לעמוד שלוש שעות בתור.

http://www.uffizi.firenze.it

מוזרים

איך עושה צפרדע?

באגדה היתה בסך הכל בקשה להתגבר על הגועל: נשקי צפרדע ותקבלי נסיך. מאיר עוזיאל קרא לזה "פינת השלולית," כאילו לא ממש באהבת צפרדעים עסקינן, ומיס פיגי, בפריים טיים, הוציאה את

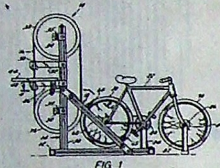

אהבת הצפרדעים מהארון. דורותה בנתה את "פרוגלנד" שלה למכורים, ולפי שיתוף הפעולה, יש לא מעט כאלה. תמצאו שם את "צפרדע החודש", בדיחות על צפרדעים, "ציוד" צפרדעי למחשב שלכם (יש אייקון של קרמיט), אנימציות, האנשת צפרדעים והפיכת אנשים לצפרדעים. רצינות יש במדור ללימודים הקשורים פחות או יותר לצפרדעים, כך שדור העתיד יוכל לחסוך מעצמו את הטראומה של ניתוח צפרדע במציאות. הווירטואלית יותר אלגנטית. דורותה מציינת שלאתר מוזמנים לקפוץ רק אלה שיודעים שיש להם מה לאהוב שם. מי שלא [illegible]ן מה יש לאהוב בצפרדעים – ריביט – שלא יטרח. יש יצורים שחבל על הזמן, הם לא יבינו כלום.

http://www.swdev.com/~dstroy/frogland

הפטנט המפגר של החודש

כל המצאה חדשה, כל ניצחון של מיומנות הנדסית, הם התגשמות של רעיון מדעי. כך טוען יוצר האתר Wacky Patent of the Month. ובכל זאת, הוא בחר להציג בכל חודש פטנט חדש שהוגש למשרד הפטנטים האמריקאי, שאין בו, אם לומר זאת בעדינות, שימוש של ממש. למעשה, יהיה מאוד מביך להיתפס מברך אדם אחר באמצעות מנגנון ההצדעה המותקן בתוך מגבעת, או

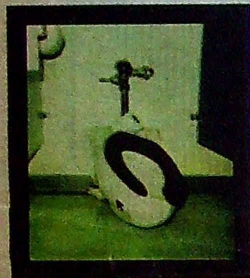
להזליף על עצמך בושם מתוך מצת סיגריות, רק כדי לגלות שאתה מסריח ממילוי של זיפו. בהמצאות אחרות יהיה פשוט מסוכן להשתמש. כך למשל, כנפיים להימלטות ממגדלים בוערים עלולות לאכזב אתכם בזמן שאתם צונחים מטה, וחליפת הצלילה שתכנן הארי הודיני עלולה שלא לשוב אל פני המים, כשאתם, כמובן, בתוכה. האתר הוקם באוקטובר '95, והוא מכיל ארכיון של הפטנטים הקודמים, כולם רשומים כחוק. מעניין במיוחד לקרוא את המכתבים ששלחו הממציאים למשרד הפטנטים, המפרטים את ההמצאה. הם נכתבים בשפה מליצית במיוחד, ומספרים מה גרם להם לחשוב שהאומה האמריקאית זקוקה עכשיו לכדור פוטבול מוארך.

http://colitz.com/site/wackyf .html

טראומת השירותים

ב־3 באוקטובר, 1996, בשעה 14:00, נכנס טום קאר אל המשתנה שבבניין בו הוא עובד. הוא הסב נחת לשלפוחית הלחוצה שלו והתפנה לדאוג למעיו. הוא התיישב על האסלה. קאט. האסלה קרסה, קאר נשאר שלם והסייברספייס קלט מטען עודף חדש. הסיפור המלא! צילום של אסלה לפני והאסלה האמיתית אחרי! הזמנה לשלוח סיפורי אסלה דומים! מה שטוב ברשת, לעומת הים, זה שבים אנו עלולים להיתקל שוב בפסולת לא רצויה. ברשת אפשר לבחור לאן לא להיכנס. מצד שני, למה שרק סלבריטיז ייפגעו מהרשת? פאדיחה לכל פועל, עמוד לכל שטות, כולנו שווים. בייחוד כשזה מגיע לאסלה.

http://www.ma.ultranet.com/~tcarr

שימושים

הירוגליפים

בלתי מובן בעליל, עם קצת שארם אוריינטלי ונטייה לציוריות. זו לא האגדה של פסח – זה השם שלכם בהירוגליפים. באתר של עמר חג'ג מקלידים מלה בחלון, ולאחר המתנה לא קצרה (השרת עמוס, האתר הומלץ על ידי יאהו!) מקבלים את המלה בהירוגליפים. כן, לא רק רופאים משתמשים ב"כתב חרטומים", וממש לא בצדק נהוג לכנות כך כתב יד מכוער. הכי יפות המלים שמכילות הרבה ציפורים ואפשר לקבל את זה בזהב וכסף (תמורת תשלום). יש מעט הסברים – אם תרצו לדעת איזו הברה או הגה מייצגת כל תמונה – אבל העיקר היופי.

http://www-ceg.ceg.uiuc.edu/~haggag/hiero.html

כביסה

ליפסטיק על פוליאסטר, משחה נגד פצעי אקנה על כותנה, בוץ על ג'ינס, פליטה של תינוק על משי – כל כתם דורש טיפול שונה על מנת להסירו. נכון שלאחר השריה ממושכת עם סבון כביסה מרוכז נפטרים מהכתם ומהבגד שבינתיים התבלה במכה אחת, אבל אם מדובר בבגד יקר ללבכם נסו את האתר של "טייד". בחרו בקטגוריות המתאימות (ממה נוצר הכתם, סוג הבד, האם הבד צבעוני או לא) ותקבלו רשימת הוראות מפורטת. כן, כל רשימה כוללת אבקה של טייד, זו בסך הכל פרסומת, אבל אם זה יעזור לנשים להתרגל לרשת ולגברים להתרגל לכביסה – מה טוב.

http://www.clothesline.com/stainDet/index.html

עניבה

בתיה עוזיאל תמיד תישאר הראשונה. ואכן הפער הזה, בין "הכינותי מראש" לבין "איך זה ייראה כשאני אנסה לעשות את זה", נחקר עדיין בשיעורי מלאכה בבתי ספר יסודיים. שנים חלפו, והנה הנט בגרסה חדשה ל"הכינותי מראש": קומבינת הורדה והדבקה של עניבה. אפשר, ובקלות, להמציא עניבה יש מאין אם הבוס קורא לכם פתאום, או שהחלטתם להתחתן. החומרים הדרושים: דבק, מספריים, מדפסת צבעונית וגישה לאינטרנט. היכנסו לאתר "העניבה הווירטואלית", הורידו את הקובץ של העניבה (יש רק דוגמה אחת בגוון כתום מזעזע), הדפיסו אותו על נייר A4, גזרו, הדביקו ולבשו.

http://doppler.thp.univie.ac.at/~hpt/tieengl.htm

המלצות

ארבעת המופלאים אתר חיפושיות קומפריהנסיווי. עשרות מאמרים וכתבות על ההיסטוריה של הרביעייה, חדשות על הלהקה שמתעדכנות תדיר ולינקים לאתרים אחרים. יש גם מדור טריוויה חביב, רשימת תקליטים ומאמרים. בקיצור, כל מה שרציתם לדעת. תודה לערן לוי.

http://www.best.com/~abbeyrd

קריאה נעימה ארכיון ל־e־zines – מגאזינים און־ליין, ערוך לפי נושאים וכולל כמעט 1,700 עיתונים (1,699, למען הדיוק). חלקם דבילים, חלקם מעניינים, כמעט כמו כל דבר אחר בחיים. כדאי לעיין בעיקר בתחומים של פילוסופיה, אלטרנטיביים ואנדרגראונד. תודה לשאול אולמרט.

http://www.meer.net/~johnl/e-zine-list

ההיית או...? חלומות בסרטים, חלומות באמנות, חלומות בפילוסופיה, חקר החלומות, חלומות בפסיכואנליזה, הפסיכולוגיה של החלומות וזה רק על קצה המזלג. אפשר גם כמובן לספר על

החלומות שלכם. ואמר קורוסאווה: האדם הוא גאון כשהוא חולם. ושוב תודה לשאול אולמרט.

http://www.dreamtree.com

קומיקס

המסחרי

דף הבית של United Media Licensing הוא מקום משכנם של עשרות אומני קומיקס ידועים ושל אגודת "הקרטוניסטים" האמריקאית. ברצועת הקומיקס

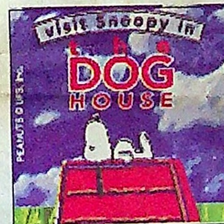
תמצאו 20 סדרות שונות, בהן סנופי, דילברט, מג ואחרים. לכל סדרה דף משלה, שכולל, מלבד הרצועה האחרונה (של השבוע שעבר), גם ארכיון של החודש האחרון, ארכיון רצועות ימי א' ומידע על האומן. ב"באר הדיו" נמצאים אומני הקריקטורות האקטואליות, שרובן עוסקות בפוליטיקה האמריקאית. על החנות ניתן לוותר, אבל כדאי להיכנס לדף האגודה הנזכרת לעיל ולראות מה ייעשה לאדם המעצבן את אנשי הקומיקס, בגלריה המוקדשת לבראד שרמן – יוזם החוק להטלת מס על עבודות אומנות. למי שזמנו בידו כדאי גם לחזות באוסף גדול של קומיקס שמוקדש ל־1 באפריל.

http://www.unitedmedia.com

העצמאי

זהו המקום שבו תמצאו את כל אותם אומנים שלא השיגו חוזה שמן, חיפשו דרך חלופית להביא את יצירותיהם לעיני הציבור הרחב – ומצאו אותה באינטרנט. לאחר שתעברו את המפתן תמצאו סדרות, קריקטורות, קריקטורות עם אנימציה, חוברות ומדורי שיחה ועצות. בין המיוחדים יותר יש לציין את Thringst (סדרות בנות שישה פרקים לששת ימי השבוע), ארון באפלה (X־closet) שנמצא במדור ה־Mini Comics ואת Animation Loopey. בדף ספרי הקומיקס מככבות כמה סדרות ארוכות יותר, בעמוד הגלריה יש אוסף מייצג של האתר, ובעמוד היומי – קריקטורה חדשה בכל יום. מדור ה־Shocktoons, שמנסה להביא קריקטורות שנוצרו במיוחד ל־Shockwave, הוא מעט מאכזב, אך מכיוון שהאתר מתעדכן לעתים קרובות, כדאי לבדוק אותו בכל זאת.

http://www.artcomic.com

האחד והיחיד

אם אתם נמנים על מעריציו, ורוצים לראותו בפעולה לא רק פעם בשבוע, האתר הרשמי של גארפילד הוא המקום בשבילכם. בנוסף ללזניה מככבות גם תוכנות ה־Shockwave וה־QuickTime, שעליהן מבוסס רוב האתר. בפינת הקומיקס יש

רצועות רבות, קורות חייהם של החתול וחבריו, מידע על תוכנית הטלוויזיה שלו וציורים שאפשר להדפיס ולצבוע. בחדר המשחקים תוכלו לשחק במשחק הלזניה, לענות על חידון טריוויה ולשחק במשחק צביעה, הכל און ליין. מתכוני לזניה מכל העולם וכרטיסי ברכה אלקטרוניים נמצאים בלוח המודעות, ואם תרצו להשתתף בחגיגות יום הולדתו ה־18 של גארפילד, אתם מוזמנים להיכנס לאזור המסיבות. דברים הרבה פחות חשובים, אך מעניינים בכל זאת, כמו קורות חייו של ג'ים דייוויס, קומיקס שלו מהתקופה הפרה־גארפילדית וסיור מלא באולפנים ובתהליך היצירה, נמצאים תחת הלינק טפרים (Paws).

http://www.garfield.com

האתר הגרוע

מפלגת העבודה

בטח שמעתם כבר שמפלגת העבודה לא בדיוק לקחה את הבחירות בגדול. באתר של המפלגה ברשת מתעלמים, אם לומר זאת בעדינות, מהעובדה הזאת. האתר מלא שביעות רצון עצמית, ומרוצף מקיר לקיר בלוגו "ישראל חזקה עם פרס". על השאלה אם ישראל חזקה או לא אפשר עוד איכשהו להתווכח, אבל עם פרס – היא כבר בטוח לא. חוץ מזה, טעות לעולם חוזרת.

בבחירות נמנעה המפלגה מלהזכיר את רצח רבין ואת ההסתה שקדמה לו. הרבה שורות נכתבו על ההחלטה הזאת של מטה ההסברה של המפלגה. אבל להתעלם כליל מרבין גם באתר? להזכיר אותו רק בתור לוואי בתוך משפט אחד בביבליוגרפיה של פרס? כאילו כלום? גם אם נתעלם מסנטימנטים, קצת קשה לצייר את ההיסטוריה של תהליך השלום ושל התנועה בלי להזכיר את רבין. וזה מוזר במיוחד בהתחשב בעובדה שמדריך האתרים "תפוז" מבטיח לנכנסים לאתר את הנאום האחרון של רבין, מה שיכול היה להיות מחווה נאה לאדם, שלא לומר לאתר. חוץ מזה יש גם זוטות, כמו למשל שאי אפשר לקרוא את האתר בעברית, שזה היה ממש לא רלוונטי אם העבודה היתה משתתפת, למשל, בבחירות באוסטרליה. חבר'ה, כדאי לקחת את העניינים קצת בידיים. אבל מה, התמונה של היונה עם העננים ולחיצת הידיים יפה לאללה.

http://www.inter.net.il/~avoda

לידיעת המתחילים

אתר הקפטן:
http://www.haaretz.co.il/captain

המצעד

עשרת האתרים הפופולאריים של מנוע החיפוש "דפי רשת" בחודש מארס:

http://www.exotic.co.il
http://www.eros.co.il
http://www.infomall.co.il/users/sex
http://www.lambada.co.il
http://www.arkline.co.il
http://www.microsoft.com/ie/security/block30.asp
http://www.penmark.com/redpoint
http://www.hamaagar.co.il
http://www.iol.co.il/mivzak/mnews.html
http://www.iol.co.il

אתרים חדשים

קח מקל (1) משרד החינוך עומד לבצע קיצוץ מאסיווי בתקציב של תנועת הצופים. למי שצלח בשלום את גיל 18 נזכיר: הצופים הם אלה עם התלבושת חאקי, העניבות וכתובות האש. שכולנו, בנות, היינו מאוהבות במדריך משם, שלא לומר ברשג"ד הנאה אך המרוחק. ובכן, זה הזמן לעשות משהו חיובי בחיים, ולחתום על העצומה הווירטואלית נגד ייבוש התנועה. ואם זה נראה לכם לא רלוונטי, אל תשכחו שבעוד כמה שנים גם לכם יהיו ילדים, וגם אתם תשמחו לשלוח אותם כל שלישי ושבת להתאוורר קצת בסביבה שמדברת על ערכים בלי חיוך בצד, ומשקיעה בלימוד מיומנויות מועילות כמו קשרים ובנייה מסנדות. בעלי רוח צופית מפותחת יוכלו גם להתנדב באתר להעמקת ההסברה וכו'. אז צאו לדרך. אנחנו כבר התמנו.

http://www.israel.scout.net/yibush

לקוראינו הנוצרים הוואתיקן עלה על הרשת. האתר רשמי ומכובד, שלא לומר מעייף, עשוי כולו בצבע בז', היאה לכמעט אלפיים שנות מורשת דתית גאה. הוא כולל יותר מ־1,200 מסמכים של הכנסיה ותמלילים של נאומי האפיפיורים של כל הזמנים, פרטים על האב הקדוש וארכיון של אוצרות האומנות של הוואתיקן. באותה הזדמנות עושים לנו כבוד, ומשגרים "ברכות לחג הפסח". אמנם בכתב ילדותי בתוכנת ציור, אבל אם האפיפיור יבוא לבקר, לא נעשה מזה עניין.

http://www.vatican.va

חור ברשת רופאת שיניים חביבה מקליפורניה פתחה אתר שכל מטרתו עלי אדמות היא לעזור לכם לשפר את מצב השיניים שלכם ושל בני ביתכם. מידע עשיר על משחות שיניים, שיני חלב, פלטות ופלואוריד, כן או לא. אפשר לשאול שאלות, אבל לא כדאי להתייחס לביקור באתר בתור הביקור החצי שנתי שלכם אצל הרופא, שרק בינינו, התרחש בפעם האחרונה לפני שלוש שנים.

http://www.parentsplace.com/readroom/dentist/index.html

ראקטי אתר של המרכז לטכנולוגיה חינוכית, שעלה על הרשת בד בבד עם יציאת הקו החדש של הלומדות החינוכיות של המרכז. באתר לינקים לפרויקטים חינוכיים של המרכז ברשת, בין היתר בנושאי אסטרונומיה, לימודי אנגלית, מתמטיקה וגיאוגרפיה; וכמובן המידע הצפוי על המרכז, הפרויקטים שבאמתחתו, השתלמויות במסגרתו וכו'. חינני וידידותי, בהחלט שווה ביקור.

http://www.cet.ac.il

קח מקל (2) ישן פוגש חדש. החפירות בחצור עלו על הרשת. ממצאים, דו"חות, תמונות, מפות. כמו טיול חינוכי, רק בלי לצאת מהבית, ולא צריך אחר כך לנקות את הנעליים.

http://unixware.mscc.huji.ac.il/~hatsor/hazor.html

מאיר עיניים BadBoy Homepage הוא אתר עצמאי ומעניין של אומנות ממוחשבת, שצופן בחובו הבטחה להרבה יותר. האתר והיצירות יצאו תחת ידיו של עודד בביוף מבאר־שבע. הגלריה בהחלט שווה סיור.

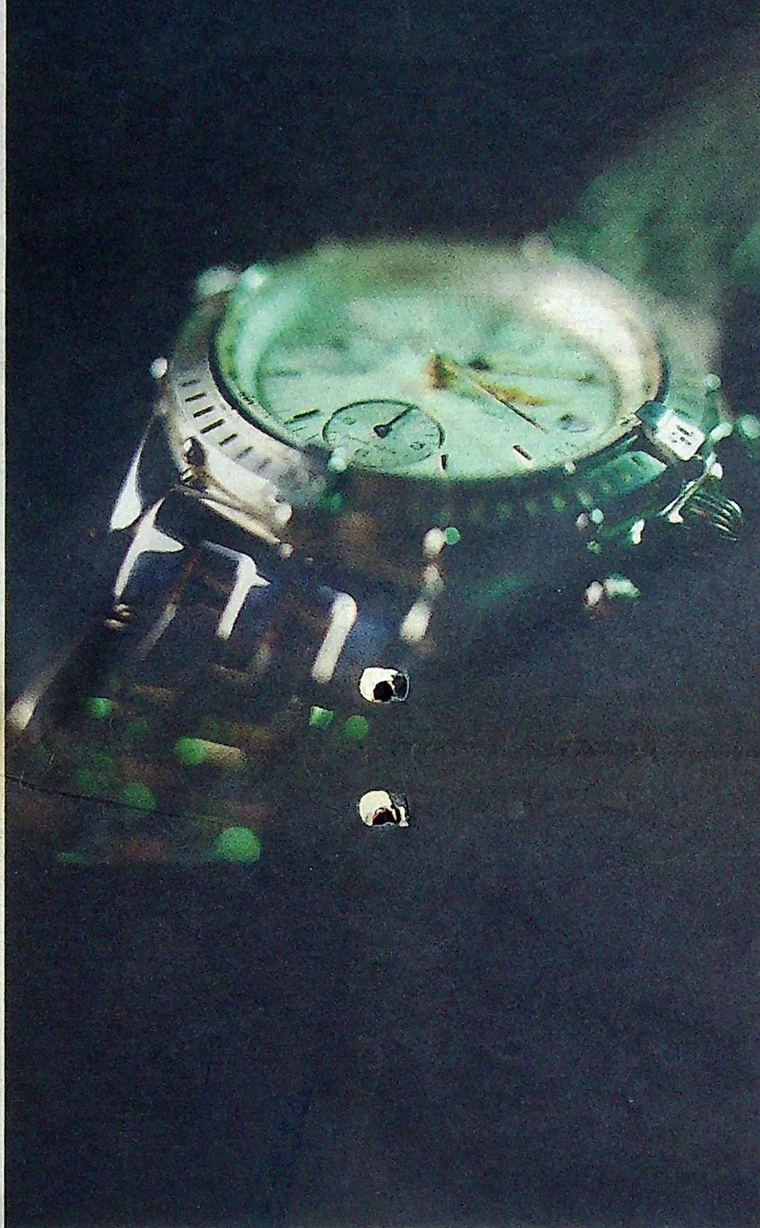
http://www.edu-negev.gov.il/oded

עוד מדריך מדריך חדש לפאבים, מסעדות, בתי קפה ודיסקוטקים מדן ועד אילת. היוצרים מבטיחים עוד הרבה, כמו צ'טים ומדריך אירועים מעודכן, אבל בינתיים ההיצע דל למדי וגם בקושי אפשר לקרוא את הטקסט הצהוב־בהיר על הרקע הלבן. למי שאין לו חברים. ראייה 6:6 חובה.

http://www.interpub.co.il

פועל כמו שעון שוויצרי.

פועל כמו שעון שוויצרי.

ממש כמו שעונים שוויצרים, או אפילו כמו כלבי סן-ברנרד, שרתי סדרת Ultra Enterprise של SUN, הם סדרה שלמה של מערכות מיחשוב ואיחסון נתונים הידועות בזכות אמינותן המוכחת; החל משרתים לקבוצת עבודה, דרך שרת הדגל החדש Sun Ultra Enterprise 10000, ועד אשכולות שרתים בעלי זמינות גבוהה ומערכות אל-כשל. כל שרתי SUN תוכננו מתוך מחשבה על יתירות מירבית (redundancy), כדי למנוע מצב של נקודת כשל יחידה המפילה את כל המערכת. לכן גם מצויידים שרתי SUN ברכיבים מודולריים הניתנים בקלות לתחזוקה או להחלפה ב-On-line. הוסיפו לכך כלי תוכנה אמינים לפיקוח מלא על מערכות, את Solaris – מערכת ההפעלה המבוססת והאמינה של SUN האידיאלית ליישומים קריטיים בארגון, ואל תשכחו את צוותי השירות והתמיכה של מפיצינו בישראל, הנחושים להשיג זמינות מירבית של 100%. כך תקבלו פתרון שרת הפועל כמו .... שעון שוויצרי, מ-SUN – החברה שקבעה את הסיסמה: The Network is the Computer.

והעובדה היא ש-SUN חזקה בשרתים לא רק בעולם אלא גם בישראל: בנק ישראל, מחסן נתונים בקופת חולים כללית, שרת מידע בבי"ח שערי צדק, שרת אינטרה-נט בחברה לביטוח ישיר, ועוד.

בקרו אותנו בתערוכת InternetWorld, בנייני האומה, ירושלים 16-18 ביוני '97

Sun – בתנופה בעולם השרתים – זה ברור כשמש!

SUN ישראל, גלגלי הפלדה 11, א. תעשיה הרצליה ▪ **א.מ.ת מיחשוב בע"מ**, ז'בוטינסקי 5 רמת-גן, טל. 03-5766999, פקס. 03-7513626 ▪ **פור-נט בע"מ**, משכית 8, א. תעשיה הרצליה, טל. 09-9526717, פקס. 09-9526715